a Tigna domorū noſtrarum cedrina: laquearia noſtra cypreſſina. Sicut ſupra inuitauit ſponſa ſponſum ad quietē ꝑ lectulū floridum: vt cum eo et ipſa quieſceret: ſic ⁊ modo per domus pulchritudinem. q. d. pulcher es/ ⁊ ego pulchra: lectus pulcher/ qꝛ floridus: et domꝰ etiā pulchra eſt: qꝛ tigna domorū nr̄aꝝ cedrina et la/

Al. † caprones quearia cypſſina. Tigna vulgo †capulones dicunt/ eo ꝙ mutuo ſe capiāt capiti/

Al. † cupreſſina bus ſuis. Hęc tigna ad ſupportandū tectū eleuant binatim colligata: vnde ⁊ tigna dicūt/ q̄ſi tecto nexa/ vł̄ tectū tenētia. Cedrꝰ

A vero arbor alta ē ⁊ imputribilis: cuiꝰ odor ⁊ ſucus ſerpentes extinguit: ⁊ ſemꝑ creſcit cū alię arbores finē vel terminū habeāt ſui cremēti. Laquearia ſunt quędā ligna/ q̄ ad modū laqueorū ſubleuata ſunt. i. ligna ſubiacētia tignis: ⁊ ſupiacētia parietibꝰ/ tignis et copulis collaqueāt ⁊ ꝯnectūt. Cypſſus ī conū erigit: Vñ ⁊ conos dicit grece. i. rotūditas. Et fructus eiꝰ conus dicit: Vñ dicunt

Myſtice coniferę cypſſi. a Tigna domoꝝ nr̄aꝝ ⁊c. Myſtice/ Domꝰ noſtrę/ ſunt eccleſię ꝑticulares: q̄ vnitę fide/ ſpe ⁊ cha/

.j.6.c. ritate ſūt vna eccleſia: qꝛ vna eſt colūba mea. Tigna ṽo domorū: q̄ parietes ſtringūt ⁊ tectū ſupportāt ⁊ bina cōbinant et locū altiorē tenent in domibꝰ/ ſunt p̄dicatores: q̄ locū eminentiorē in eccleſia poſſidēt: et bini copulant glutino geminę charitatis: ꝓpter hoc qđ bini miſſi ſunt: ſicut legitur Luc. x. a. Miſit eos binos ante faciē ſuā. Tectū etiā eccleſię ſupportant. i. patientiā apl'oꝝ: qui imbres tribulationū ⁊ ventos ꝑſecutionū ſuſtinuerūt. Imitant etiā p̄dicatores cedrū: quia alti ſunt ꝑ conuerſationē: ſicut dicit apl'us Phil. iij. d. Nr̄a cōuerſatio in cęlis eſt: Imputribiles caſtitate: incōbuſtibiles pauꝑtatis amore. Sucuſ eoꝝ. i. doctrina eoꝝ/ ſerpētes. i. demones vel peccata fugat et extinguit. Vñ Luc. x. c. dr̄ eis: Ecce dedi vobis poteſtatē calcādi ſuꝑ ſerpētes ⁊ ſcorpiones: ⁊ ſuꝑ omnē virtutē inimici. Cypreſſus hāc virtutē habere dicit: ꝙ oneribꝰ nō cedit: ſed ſub eis ꝑpetua ſtabilitate ꝑdurat: odorem iocundū ⁊ ſalubrē emittit: ⁊ eandē virtutē pene quā ⁊ cedrus habet: Vñ laquearia cypſſina minores p̄dicatores ſūt: qui eccleſiā ſicut laqueus cōſtringūt/ ne diſꝑgat ꝑ diuerſos errores: qui ramos virtutū ⁊ operū ſuoꝝ ad ſublime colligunt: ſicut legit Eccl. xxx. d. Cōtine ⁊ congrega cor tuum in ſanctitate. Et. j. Cor. x. g. Siue māducatis ſiue bibitis ſiue aliud qđ facitis/ oīa in gloriā dei facite. Dicit ḡ ſpōſa inuitās ſpōſum ad quietem: a Tigna domorum noſtrarū. ſ. tui faciētis ⁊ mei cooꝑantis. i. p̄dicatores omniū ecclīaꝝ/ ſūt: b Cedrina. i. imputribiles ⁊ inuincibiles ⁊ odoriferi: ſic dr̄ ij. Cor. ij. d. Chriſti bonꝰ odor ſumꝰ deo in omni loco ī his qui ſalui fiūt/ ⁊ in his q̄ pereūt. c Et laquearia noſtra .i. minores p̄dicatores me ſua doctrina colligātes: d Cy/

Moraliter pſſina. i. redolentes ⁊ imputribiles ſicut cedri. Moralr̄: a Tigna domoꝝ nr̄aꝝ cedrina. Tigna in domo aię ſunt virtutes: q̄ binatim ſibi inuicem cōnexę cōtignationē ad munimentū domꝰ efficiūt. Verbi gr̄a. Magnificētia ⁊ hūilitas: patiētia ⁊ fortitudo: cōtinētia ⁊ abſtinētia: miſericordia ⁊ hilaritas: ſtrenuitas ⁊ lōganimitas/ ⁊ hmōi: Hę oēs cedrinę ſūt. i. ad modū cedri ſuꝑcreſcentes: ſic dr̄ Prouer. iiij. a. Semita iuſtoꝝ q̄ſi lux ſplēdens ꝓcedit et creſcit vſq; ad ꝑfectā diē. Vñ eis ſpūalit dr̄/ Gen. ix. a. Creſcite ⁊ multiplicabimini: ⁊ replete trā. i. aiam. Creſcite ī habitu: multiplicamini effectu. c Laquearia cypreſſina/ ſunt ille virtutes: q̄ non ſolū vni ſed omnibꝰ cōnexę ſunt. Verbi gr̄a. In domo de q̄ loquimur mō/ ponit fundamētū aię/ natura: parietes/ virtus actiua et virtꝰ ꝯtemplatiua: laquearia/ fides/ ſpes/ charitas: q̄ recte cypſſinę dicunt: q̄ in conū erigunt. ſ. deū. Luc. x. g.

Ps. 26. Porro vnū eſt neceſſariū. Et in Ps. Vnā petij a dn̄o.

a tignā domorū noſtrarū ce/ b drina: laquearia noſtra†cy/ c preſſina. d Ego flos cāpi: Ca. II.

Ego flos campi. Vox ſponſi Expo. Ca. II. ad ſponſam vocātis eam ad ſtrenuitatē certaminis: ad laborē agriculturę ſpūalis: q̄ inuitauerat eū ad quietem et amplexus lectuli floriditate: et domus pulchritudine atq; magnificentia. q. d. ſponſus: O ſponſa tu delectaris in quiete/ ſecretis vis florere virtutibus: ⁊ hanc pulchritudinē amas: ego ṽo aliā pulchritudinē quęro. ſ. pietatis/ et ſalutem multorū. Odorē meū toti mūdo innoteſcere cupio: qđ fieri nō poteſt: niſi poſtpoſita quiete qua delectaris/ ad p̄dicationis officiū accingaris. Qđ libēter facere debes: qꝛ/ ē Ego flos campi. i. decor ⁊ gloria mūdi ī quo pugnādū ē. Ego q̄ natura ſū deus: ſū flos campi. i. virginis filius. Campus em̄ incultꝰ eſt: et tñ florem producit: ſic beata virgo intacta et illibata/ chriſtū peperit. Ego inq̄ ſū flos campi/ omni ſuauitate odoriferus/ aſpectu decorꝰ/ guſtu dulcis/ tactu ſuauis/ olfactu delectabilis: ſed nō lecti quē tu quęris/ aut horti: ſ; cāpi ꝑ victoriā certamiſ obtinēdꝰ: q. d. Ego ſū brauiū ī ſtadio currētibꝰ: corona ꝓpoſita in cāpo certātibꝰ. Vñ Eſa. xxviij. b. In die illa erit dn̄ſ corona glię: ⁊ ſertū exultatiōis reſiduo ppl'i ſui. j. Cor. ix. d. Oēs q̄ ī ſtadio ſūt: oēs quidē currūt ſed vnꝰ accipit brauium. ij. Timoth. ij. a. Nō coronabit niſi qui legitime certauerit. Ideo em̄ dicit: Ego flos campi. q. d. q̄ habere me deſiderat/ campū certaminis nō fugiat. Vel ideo dicit: Ego flos campi/ nō lectuli. i. ego ſū vernās indeficiēter et mūdus naturalit/ adherens radicibꝰ originis meę: qꝛ a patre ꝓcedens/ nō ab eo diuiſus eſt: flos lectuli marcidus eſt: qꝛ a radice ſeparatꝰ. Vel Ego/ ſum/ flos campi. i. illis fragrans ſuauiꝰ/ vernāſ iocūdius: qui ꝓ me certant fortius: ⁊ qui mihi laborāt fructuoſiꝰ. Vel/ Ego/ ſū/ flos campi. i. eorū q̄ ꝑ charitatē ſūt extenſi ad alios ⁊ ꝑ iuſticiā/ ſc̄m vtrāq; ſui partē expoſiti. In illis em̄ ſalua pace cōtemplatiuoꝝ floret ſponſus fructuoſius/ fragrat ſuauius ⁊ latius/ vernat ꝓpenſius. Vel/ Ego/ nō ſum/ flos campi/ fide/ ſpe/ ⁊ charitate currētibꝰ: in futuro ero fructus lectuli ꝑuenientibꝰ. Sic ḡ currite vt cōprehendatis: Quaſi dicat ſponſę: Tu vis habere me mō fructū lectuli/ ſiue domus: ſuauitate mea paſci deſiderās: ſed ego adhuc ſum flos campi ꝑ certamē obtinēdus/ per laborē colligēdus: tandē maturatꝰ in fructū in ęterna requie/ quę eſt lectus ampliſſimꝰ/ domus ingens ⁊ locus ſpacioſiſſimꝰ: ſemꝑ ſine faſtidio comedēdus. Nam qui edunt inquit me adhuc eſurient: et qui bibunt me adhuc ſitient: Eccl. xxiiij. c. De illa domo dicitur Baruch iij. c. O iſrl' q̄ magna eſt domus dei: ⁊ ingens locus poſſeſſionis eiꝰ. Vel ideo: Ego flos campi/ nō horti: qꝛ omnibꝰ volētibꝰ ad delectabilit intuēdū ac ſuauit odorādū expoſitꝰ: nō ī horto: nō ī lecto vł̄ domo ſingularit poſſidendꝰ vł̄ incluſus. Hoc dicit cōtra quoſdā vaniſſime p̄ſumentes: qui in ſolo ocio cōtemplatiōis/ nō in labore actionis/ vł̄ ī ſollicitudine p̄lationis opinant eſſe ſalutē: quaſi ſolus lectus cōtemplationis ſit floridꝰ: ⁊ totus campus cōuerſatiōis actiuę ſit ſordidus. Qđ etiā videt ſentire ipſa ſponſa. j. v. b. vbi ſponſo roganti vt ei apiat/ reſpondet: Laui pedes meos/ quō inquinabo illos: Sed ne lectulus ſe ſolū floridū ęſtimet: ne etiā hunc florē ſibi ſoli vendicet: dicit ſponſus: Ego flos campi. Et laborātibus ſpem fructꝰ ꝓmittens: in flore em̄ fructꝰ ſperat: nō dicit/ ſum vel fui vel ero: ſed ſine tp̄e/ ego flos campi: vt innueret ꝙ ſemꝑ eſt cū laborātibus. Matth. vlt. d. Ecce inq̄t ego vobiſcū ſum omnibꝰ diebus vſq; ad cōſummationē ſęculi. Vel/ Ego flos campi: q̄ſi dicat: O ſponſa noli in abſcōdito cubiculi vel in horto lectuli me quęrere: qꝛ palā me exhibeo omnibꝰ ad cognoſcendū/ inueniendū/ obtinendū: vt flos campi: q̄ nihil ē magl' expoſitū. Vł̄ Ego flos cāpi. i. ex me oīs odor/ oīs vernātia/ oīs pulchritudo/ oīs fructꝰ eccleſię quaſi ex flore vnico ⁊ ſingulari. Unde Eccl. xxiiij. c. Ego q̄ſi vitis fructificaui ſuauitatē odoris: et flores mei fructus honoris ⁊ honeſtatis. Vel/ Ego flos campi. i. ego ſolus campo eccleſię vernantiā ⁊ floritionē/ ſuauitatē ⁊ odorem tribuo. Qꝛ autē generaliter florē ſe dicit/ nō determinādo aliquē: inde ē qꝛ nō vnico mō floret ī campo eccleſię: ſ; vt ita dicā: rubet in martyribꝰ: candet in virginibꝰ: viret in confeſſoribus: pallet in pęnitētibus: rutilat in p̄dicatoribus: ⁊ ita de alijs. Campus em̄ eccleſię ſic habet flores electorū: ſicut cęlū ſtellas. Nā ſicut ſtella differt a ſtella in claritate. j. Cor. xv. f. ita flos differt a flore ī colore. Chriſtꝰ em̄ alios rubricat imitatiōe ſuę paſſiōis

a b ꝛ liliū conuallīū. Sicut c lilium intēr ſpinas: ſic d e amicā mea intēr filias.

imitatiōe ſuę paſſiōis: alios candidat ſanctimonia caſtitatis: alioſ virides facit virore patiētię: alios pallidoſ pallore pęnitētię: alios rutilātes ſplēdore ſapiētię. Et ita ex chriſto tanta pulchritudinū varietas: ſicut ex vno ſole tota mūdi luminoſitas. Vñ ſic͂ dicit Joh. viij. b. Ego ſū lux mūdi: ita dic͂ hic: Ego ſum flos campi. Sicut em̄ ſole iuſticię ſublato / remanet totꝰ hō vel mūdus tenebroſus / tenebris ſpiritualibꝰ: ſic ſublato iſto flore miſcdię / nihil pulchritudinis remanet in cāpo ecclię. Preterea: q̄d fragrat ſuauiter / aut ſapit dulcit̄ / aut lucet delectabilit̄ ī vno / quoqꝫ ſanctoꝝ / niſi flos iſte? Vñ. ij. Cor. ij. d. Chriſti bonꝰ odor ſumꝰ deo. Et Augꝰ. In ꝓximo nō diligit̄ niſi deꝰ. Id ... ſolū qȯ diligit̄ in ꝓximo / fragrat / ſapit / et lucet. In eo g̊ ipſ... ſolus flos ꝛ fragrat ꝛ ſapit ꝛ lucet ī campo ecclię. Merito g̊ dic͂: Ego flos campi. Sed quō flos cāpi ē dñs? Rñſio. Sicut aromatica ſpecies ē odor vaſis: aut aurū ſiue lapides p̄cioſi ſūt diuitię vaſis cōtinētis illa. Eccleſia ꝟo campꝰ dr̄ ꝓpter duo. Primo: qꝛ eſt locꝰ certaminis. Vñ Eccī. ij. a. Fili accedēs ad ſeruitutē dei: ſta ī iuſticia ꝛ timore: ꝛ p̄para aīaꝫ tuā ad tēptatiōes. q. d. ingrediēs eccleſiā / ſcias te locū īgredi certaminis. Secūdo: qꝛ ē locꝰ laboris. i. ager vl̄ vinea: ſic͂ legit̄ Eſa. v. b. Vinea dñi ſabaoth domꝰ iſrl̄ eſt. Et Matth. xx. a. Ite et vos in vineā meā. Eſt ꝛ ager. Matth. xiij. c. Sil'e eſt regnū cęloꝝ homi qui ſeminauit bonū ſemē in agro ſuo. Eſt etiā campꝰ ꝓpter extēſionē beniuolētię: ꝓpter latitudinē charitatis: ꝓpter ęq̄litatē iuſticię. Vel ſic. Ego / q̄ ſū fructꝰ cęli vt deꝰ: ſum flos cāpi. i. mūdi vt hō. q. d. qui vult ſatiari fructu p fruitionē / redoleat florē p imitationē. Vel ſic. Ego / ſū / flos cāpi. i. ego de virgine natꝰ. Alij ꝟgines ſūt flores horti. i. de corrupta mlr̄e nati. Vel hoc dicit ſpōſus ad rep̄mendā p̄ſumptionē illoꝝ q̄ velut mōteſ p̄minēt altitudine ſcię / vitę ſanctitate. q. d. ego ſum flos / nō ſolū montiū. i. ſanctoꝝ vita ꝛ ſciētia ſublimiū: ſed etiā campi. i. ſimpliciū. Vl̄ Ego / ſum / flos / non ſolꝰ mōtiſ iudęę: quę velut mons ꝑma recępit radios fidei: ſed etiam campi. i. gentilitatis: in qua velut ī campo diabolꝰ libere ꝛ abſqꝫ offendiculo diſcurrebat. a Et liliū cōualliū. i. decus ꝛ glia hūiliū: q̄ parati ſūt ad patiendū ꝛ cōpatiendū: quibꝰ ego reuelo hūilitatis meę claritatē / quā geſſi in hūanitate naſcēs ꝛ moriēs: quibꝰ etiā reuelo claritatē ęternę deitatis / magis q̄ꝫ mōtibꝰ. i. ſapiētibꝰ huiꝰ mūdi. Vñ Luc. x. d. Cōfiteor tibi dñe pr̄ cęli ꝛ trę: qꝛ abſcōdiſti h̄ a ſapiētibꝰ ꝛ prudētibꝰ ꝛ reuelaſti ea p̄uulis. Et Jaco. iiij. b. Deus ſupbis reſiſtit: hūilibꝰ aūt dat gratiā. Vel / Liliū cōualliū. i. natū ī cōuallibꝰ. q. d. ſic͂ liliū naſcit̄ in cōuallibꝰ: ita ego natꝰ ſū de hūilibꝰ parētibꝰ. Vl̄ ſic. Ego / ſū / liliū cōualliū. i. decus ꝛ decor gentiū: ꝛ oīm q̄ aq̄s vitioꝝ velut valles ī ſe excipiebāt. Nō em̄ veni vocare iuſtos: ſ; pctōres ad pęnitētiā: Matth. ix. b. Vl̄ ꝯualleſ dicunt̄ plebeſ hūiles. Cōualles em̄ dicunt̄ valles / q̄ mōtes cōiungūt / vel mōtibꝰ ꝯiūctę ſūt: ita plebes hūiles laicoꝝ / velut ī medio duoꝝ montiū ſūt / inter clauſtrales ꝛ clericos ſęculares. Ab altero mōte lucē doctrinę ꝛ exēpli: ab altero radios ſuſcipiētes. Ex vtroqꝫ etiā mōte doctrinis q̄ſi diuerſis fluuijs deſcēdētibꝰ irrigant̄.
Pſ. 103. Et h̄ eſt qȯ legit̄ in Pſ. Int̄ mediū mōtiū ptrāſibūt aquę. Specialit̄ g̊ liliū iſtaꝝ ꝯualliū ſe dic͂ ſpōſꝰ ꝛ tacet de mōtibꝰ: vt caſtitas etiam coniugalis lilij p̄ticeps reputet̄. Idē g̊ ſm̄ vnam expoſitionē ſūt campꝰ ꝛ cōuallis. ſ. cętꝰ ſimpliciū. Sed campꝰ dr̄ ex planicie iuſticię / vel extēſiōe charitatis: cōuallis aūt ex mōtiū circūſtantiū ſup̄eminētia. Poſſunt intelligi etiā ꝯualles oēs electi ſic͂ ꝛ campꝰ. Cāpus ꝓpt̄ planiciē iuſticię et latitudinē charitat̄: ꝯualles ꝓpt̄ hūilitatē q̄ ſalubrit̄ ſe ſupprimūt: ꝛ iuicē alter alteri ſe ſubijciūt: ſic͂ legit̄ Ro. xij. c. Honore inuicē p̄ueniētes. Placet igit̄ ſpōſo ī electis qꝛ campꝰ ſint: ſed ſpecialit̄ placet qꝛ cōualles / ꝛ duplici hūilitate hūiles / interiori. ſ. ꝛ exteriori. Et ideo generali noīe flor̄ cāpū laudat dicēs: Ego flos campi: Sed ſpeciali nomie lilij cōualles attollit / dicēs: Et liliū cōualliū. q. d. mihi iuſticia placet: placet charitas: ſed ſpecialit̄ placet hūilitas. Vñ nō charitatē marię dicit̄ reſpexiſſe / ſed hūilitatē. Et hūilitatis magiſter ſpecialiter fuit dñs. Matth. xj. d. Diſcite a me qꝛ mitis ſū et hūiliſ corde. Liliū aūt ideo ſe noīat ſpōſus: qꝛ ī illo ipſe flos eſt fructꝰ: ſic chriſtꝰ dñs flos ꝛ fructꝰ idem eſt: ſed flos expectantibꝰ: fructꝰ fruētibꝰ. Vñ Eccī. xxiiij. c. Flores mei fructꝰ honoris ꝛ honeſtat̄. Itē liliū totū qȯ habet decoris ꝛ odoris / fructꝰ ꝛ amęnitatis / trāſmittit ad ſummū ꝛ in capite collocat: Sic chriſtꝰ dñs quicq̄d habet / patri attribuit / a quo ducit originem. Vñ Joh. xvij. b. Oīa mea tua ſunt. Itē liliū ardores extīguit: ꝛ dolores mitigat: Sic chriſtꝰ dñs ardorē cōcupiſcētię p gratiā extinguit: et dolorē pęnitētię p miſcdiā dimitnit. Itē liliū in medio floris h̄ꝫ grana aurea / q̄ ſeptē baſtulis ſupportant̄: in q̄ ſeptiformis gr̄a deſignat̄: q̄ ipſū ſup oēs impleuit: Eſa. xj. a. Deſignant̄ in granis aureis initia bonoꝝ operū: ꝛ theſauri ſapiētię ꝛ ſciētię q̄ in eo ſūt abſcōditi: Col. ij. a. Sequit̄. b Sicut liliū inter ſpinas: ſic amica mea int̄ filias. Spōſus laudato ſe / laudat ſpōſam: qꝛ laus ſpōſę ī ipſū redūdat: ꝛ laus eiꝰ in ſpōſā. Oīa em̄ cōmunia ſūt amātibꝰ. Laudādo aūt ipſā ad patiētiā ꝛ tolerantiā tribulationū incitat. In h̄ aūt cōſiſtit laus eiꝰ: qꝛ ſic͂ liliū ſpinis inter q̄s naſcit̄ / melior abſqꝫ cōpatiōe eſt: ſic ſpōſa int̄ oēs alias natiōes. Item / ſicut lilium ſuū candorē retinet inter ſpinas: et quāto magis ab ipſis pungit̄ / maiorē reddit odorē: Sic ſpōſa inter hęreticos cōuerſans / vel malos chriſtianos: q̄ ſūt filię ſacramēto tenꝰ / candorē ſuę innocētię nō amittit: ſ; quāto magis ab eis dilacerat̄ ꝛ pungit̄: tanto maiorē odorē bonę opinionis latius emittit. Quaſi g̊ ſpōſus diceret ad ſpōſam: Tu quęris requiē ꝛ laudē lectuli: ſed ſcito / qꝛ candidior tribulationū aculeis efficieris: ꝛ purgatior ꝛ exercitatior ſpinis ꝛ pūctiōibꝰ hęreſū eris. Maior em̄ ē fructꝰ p̄dicatiōis: ꝛ vberiorē reddit eccleſiā: vt dicit Augꝰ: q̄ꝫ quietis. Et ideo noli timere tribulationū ſpinas: qꝛ / b Sicut liliū int̄ ſpinaſ / creſcit / candet ꝛ redolet: d Sic amica mea int̄ filias. i. hęreticos impugnātes vl̄ falſos frēs dilacerātes. Amica ꝟo hic ꝓprie intelligit̄ ecclia p̄mitiua de iudęis: cui ſpōſꝰ dixit / Joh. xv. b. Vos aūt dixi amicos. Eodem. xx. e. Sic͂ miſit me pat̄ ꝛ ego mitto vos. Vñ ꝛ talis pōt eſſe ſenſus: b Sic / ego / liliū. i. innocēs: c Inter ſpinas. i. int̄ iudęos q̄ circūdederūt me ſic͂ apes: et exarſerūt ſic͂ ignis ī ſpinis aduerſū me. d Sic amica mea. i. p̄mitiua ecclia de iudęis: e Int̄ filias. i. int̄ ſynagogā ꝛ gētilitatē: q̄ vndiqꝫ eā pūgebāt ꝛ dilacerabāt. Vñ dictū ē ei: Ecce ego mitto vos ſic͂ oueſ ī medio lupoꝝ: Matth. x. b. Vl̄ / b Sic / ego / liliū int̄ ſpinas / coronę ſpineę: d Sic amica mea / ſp ē / int̄ filias. Qd̄ ē dicere: Sicut ego innocēs ī ludibrio ꝛ tormēto fui portās coronam ſpineā: Joh. xix. a. Sic amica mea. i. p̄mitiua ecclia de iudęis: Inter filias. i. inter ſynagogā ꝛ gentilitatē ſp fuit. Et hoc eſt qȯ ipſe rogat / Joh. xvij. d. Volo pr̄ vt vbi ego ſū: et illi ſint mecū: vt videāt claritatē quā dediſti mihi. Vel generalit̄ / amica / vocat̄ tota ecclia: ꝛ ꝯuerſatio eiꝰ ſup traꝫ / deſcribit̄: dū lilio inter ſpinas cōpat̄: ī quo duo maxie deſignant̄. ſ. dei clemētia / q̄ teneritudo lilij int̄ ſpinas illęſa ſeruat̄: ꝛ timor ecclię ex teſtimonio ſpōſi ſuā cognoſcētiſ teneritudinē: ſic debet timere maloꝝ cohabitationē: ſicut liliū ſpinaꝝ circūuallationē. Quāto em̄ p̄iculo liliū eſt int̄ ſpinas: tāto diſcrimie viuit̄ inter malos. Dicit igit̄ ſpōſus: Sicut liliū int̄ ſpinas ſic amica mea int̄ filias: vt ſi eccleſia gaudet ſe eſſe liliū / timeat ꝛ de vicinitate ſpinaꝝ: Eſt autē liliū infra ſpinas: liliū intra ſpinas: liliū ſup̄ ſpinas. Liliū infra ſpinas eſt virginitas ſubiecta crimibꝰ: Eſt em̄ crimē ſpina: ſed ſpina peſſima. Liliū int̄ ſpinas / eſt ꝟginitas impugnata tēptatiōibꝰ: Tēptatio em̄ ſpina ē valde pungēs liliū. Sup̄ ſpinas liliū ē virginitas ſupās tēptatiōiſ impugnationē. De p̄mis dr̄ Deut̄. xxxij. d. Foris vaſtabit eos gladius et intus pauor: iuuenem ſimul ac virginem lactentem cū homine ſene. De ſecūdis ꝟo dicit̄ Thren̄. j. b. Sacerdotes eius gemētes: virgines eius ſqualidę: ꝛ ipſa oppreſſa amaritudine. De tertijs dicit̄ / Apoc̄. xiiij. a. Hi ſūt qui cū mulieribꝰ nō ſunt coinquinati: virgines enim ſunt ꝛ ſequunt̄ agnū quocūqꝫ ierit. Primū lilium rep̄ſentant Triplex lilium

 fatuę virgines:

fatue virgines: q̄ fulgẽtes lampades virginitatis habuerũt:
ſed charitatis oleũ int⁹ nõ receperũt. Secũdũ rep̄ſentãt vir/
gines ſapiẽtes: q̄ cũ lãpade virginitatis oleo charitatis acce/
pto/ fatigate tẽptatiõib⁹ dormitauerũt. Matth.xxv.a. Ter/
tiũ liliũ rep̄ſentant eedem v̄gines/ q̄n omni dormitiõe ſupata
intrauerũt cũ ſpõſo ad nuptias. Primũ liliũ fuit puelle ſaltã/
tis.i.herodiadis: Matth.xiiij.a. Secundum beate agnetis:
q̄ paſſionẽ ſuſtinuit/ ne ſeruiret copule cõiugali. Tertiũ fuit
beate v̄ginis: q̄ nullũ ſenſit vnq̄ꝫ aculeũ libidinis. Itẽ eſt tri/
Triplex ge/ nus ſpinaꝝ plex gen⁹ ſpinaꝝ. Prime ſpine ſũt cõcupiſcẽtie carnales. Se
cũde mũdane ſollicitudines. Tertie mali cohabitantes. De
p̄mis di᷑ Gen.iij.c. Terra.i.caro germiabit tibi ſpinas ⁊ tri/
bulos.i.carnales ↄcupiſcẽtias. De ſecũdis di᷑ Matth.xiij.c.
Qui aũt i ſpinis ſemiat⁹ ē: hic ē q̄ audit v̄bũ: ⁊ ſollicitudo ſe/
culi iſti⁹: ⁊ fallacia diuitiaꝝ ſuffocant verbũ. De tertijs di᷑.ij.
Regl.xxiij.a. Preuaricatores q̄ſi ſpine euellent̄ vniuerſi q̄
nõ tollunt̄ manib⁹. Mich.vij.a. Qui optim⁹ ē in eis q̄ſi pa/
liur⁹: ⁊ q̄ rect⁹ q̄ſi ſpina de ſepe. Itẽ Johel.vlt.d. Egrediet̄
fonſ de domo dñi/ ⁊ irrigabit torrentẽ ſpinaꝝ. Sãcta igit̄ aia
fide pura/ ſpe ſecura/ charitate ſolida/ int̄ aculeos carnaliũ cõ
cupiſcẽtiaꝝ integra/ int̄ pũgẽtes ſollicitudines illeſa/ int̄ ma/
lignãtes bona/ int̄ diſcordãtes pacifica: q̄d aliud ē q̄ꝫ liliũ int̄
Ps.31. ſpinas? De p̄mo genere ſpinaꝝ dicit Ps. Cõuerſus ſum in
erũna mea.i.i iugũ p̄ſtine ſeruitutis q̄d abiecerã i baptiſmo:
dũ ↄfigit̄ mihi ſpina.i.carnalis ↄcupiſcẽtia vſq̄ꝫ ad ↄſenſũ iſti/
git̄.q.d. cũ carnalis ↄcupiſcẽtia vſq̄ꝫ ad ↄſẽſũ ifigit̄/ redigor i
p̄ſtinã ſuitutẽ/ q̄ſi virib⁹ hoſti reddit᷑: vt dic̄ Aug⁹ ſup Ro.
vij. Uel Cõuerſus ſũ in erũna mea.i.i dolorẽ ⁊ lamẽtationẽ
penitẽtialẽ/ dũ ſpina carnal' ↄcupiſcẽtie ifigit̄ vſq̄ꝫ ad ↄſenſũ.
De ſecũdo genere ſpinaꝝ habem⁹ optimũ exẽplũ i luna: vbi
videt̄ hõ faſce ſpinaꝝ onerat⁹: nl'lo tñ vulnere ſauciat⁹: Sic
eñ ē aia ſctã ſub ſollicitudine actiue vite/ ſic̄ ſub faſce ſpinaꝝ:
a quib⁹ multas pũctiões ſpinaꝝ excipit: nõ tñ aliq̄ vlcera cul
parũ. De tertio genere ſpinaꝝ di᷑/ Phil.ij.b. Oia facite ſine
murmuratiõib⁹ ⁊ heſitatiõib⁹ vt ſit᷑ ſine q̄rela: ⁊ ſimplices fi/
lij dei ſine rep̄hẽſiõe i medio nationis praue et pu̾ſe.i. ſitis
lilia cãdida ⁊ illeſa int̄ ſpinas. His ſpinis circũſepta ē vndiq̄ꝫ
via nr̄a.i.vita nr̄a: ſic̄ ꝓmiſit dñs/ Oſee.ij.b. Sepiã viã tuã
ſpinis. Liliũ in radice q̄ latet ſub t̄ra/ fidem ſignificat: q̄ ē de
occultis: in haſtili q̄d in altum ſurgit/ ſpẽ: in flore/ caſtitatẽ: in
granis aureis/ charitatẽ: in claua q̄ eſt i medio/ timorẽ. Flos
Sex ſunt q̄ ſer/ uãt caſtitatem ſex folia candida habet: q̄ꝛ ſex ſũt q̄ incorruptã p̄cipue ſeruãt
caſtitatẽ.ſ. ſobrietas/ opatio/ cult⁹ aſpitas/ cuſtodia ſenſuũ/ ra/
ritas ſermonũ/ vitatio oportunitatis peccandi.i.loci/ tp̄is et
pſone. De p̄mo.j. Pet.v.b. Sobrij eſto et vigilate. Hoc fo/
liũ lacerat ſpina guloſitat᷑ ⁊ ebrietat᷑/ q̄ via ſũt ad luxuriã: vt
patet in loth: q̄ inebriat⁹ ꝑpetrauit inceſtũ: Gen.xix.g. Unde
Ro.xiij.d. Nõ in comeſatiõib⁹ ⁊ ebrietatib⁹: nõ in cubilib⁹
⁊ impudicitijs. De ſecũdo di᷑ Joh.ix.a. Me oportet opari
opa eius qui miſit me donec dies eſt: venit nox q̄n nemo põt
opari. Et h̄ foliũ violat ſpina occioſitat᷑: q̄ iterũ via ē ad luxu/
riã. Uñ Ezech.xvj.f. Hec fuit iniq̄tas ſodome ſororis tue:
ſupbia/ ſaturitas panis/ abũdãtia ⁊ ociũ ipſius ⁊ filiorũ eius.
Propt̄ q̄d di᷑ Ecci.xxxiij.d. Mitte ſeruũ in opationẽ ne va/
cet: mltã eñ maliciã docuit ocioſitas. De tertio di᷑/ Matth.
vj.d. Ne ſitis ſolliciti aie v̄re q̄d mãducetis: neq̄ꝫ corp̄i v̄ro
q̄d induami. Hoc foliũ pũgit ſpina nimie cõpoſitiõis: q̄ iter
eſt via ad luxuriã: vt patet in moabitidis: q̄ ſe ornauerũt vt fi
lios iſrl' traherẽt ad fornicandũ ſecũ: Numeri.xxv.a. Propt̄
q̄d di᷑.j. Timoth.ij.c. Uolo mlr̄es eſſe in habitu ornato cũ
verecũdia ⁊ ſobrietate ornãtes ſe: nõ in tortis crinib⁹/ aut au/
ro aut margaritis vel veſte p̄cioſa: ſꝫ q̄ꝫ decet mulieres ꝓmit
tẽtes pietatẽ p opa bona. De q̄rto di᷑ Prouerb.iiij.d. Oculi
tui recta videãt: ⁊ palpebre tue p̄cedãt greſſus tuos. Eſa.xxx
iij.b. Quis habitabit ex vobis cũ igne deuorãte: et ardorib⁹
ſempiternis? Qui ambulat i iuſticijs ⁊ loquit̄ veritatẽ: q̄ ꝓij/
cit auariciã ex calũnia: ⁊ excutit man⁹ ſuas ab omi munere: q̄
obturat aures ſuas ne audiat ſanguinẽ: ⁊ claudit oculos ſuos
ne videat malũ: iſte i excelſis habitabit. Hoc foliũ lacerat ſpi
na curioſitatis/ vidẽdi vana/ vl' audiẽdi noua: q̄ ē via ad luxu/
riã: vt patet in dina filia iacob: que egreſſa vt videret mulie/
res regiõis illi⁹/ corrupta ē a ſichem filio emor: Gen.xxxiiij.
.a. Uñ Ecci.xxvj.b. In extollentia oculoꝝ fornicatio muli/
eris: ⁊ in palpebris ſuis agnoſcet̄. Propt̄ q̄d dicit Hiere.ix.
f. Docete filias veſtras lamẽtũ: ⁊ vnaqueq̄ꝫ ꝓximã ſuã plã/
ctũ: q̄ꝛ aſcendit mors p feneſtras veſtras: ingreſſa eſt domos
veſtras diſp̄dere paruulos deforis ⁊ iuuenes de plateis. De
quinto di᷑/ Ecci.xxij.d. Quis dabit ori meo cuſtodiã: et ſup
labia mea ſignaculũ certũ ⁊c̄. Hoc foliũ dirũpit loquacitas:
q̄ etiã via eſt ad luxuriã: vt patet in muliere illa/ de qua dicit̄
Prouer.vij.b. Ecce mulier occurrit illi ornatu meretricio p̄/
parata ad capiẽdas aias/ garrula/ vaga/ quietis impatiẽs ⁊c̄.
Uñ Paul⁹.j. Corl.xv.d. Nolite ſeduci: Corrũpũt eñ mo/
res bonos colloquia mala: vel cõfabulatiões peſſime. Ideo
dicit/ Ecc⁹.xxviij.d. Ori tuo facito oſtia: ⁊ ſeras aurib⁹ tuis.
De ſexto di᷑.j. Timoth.v.b. Adoleſcẽtiores viduas deuita.
Oportunitas eñ via eſt ad luxuriã. Uñ thamar filia dauid
corrupta ē ab amnon fratre ſuo: q̄ꝛ ſola cũ ſolo fuit in thala/
mo.ij. Regl.xiij.c. Propter hoc dicitur loth/ Gen.xix.d.
Salua animã tuã: noli reſpicere retro poſt tergũ tuũ: nec ſtes
in omi circa regione. Itẽ intra florẽ lilij ſunt ſex grana aurea:
q̄ ſignificãt charitatẽ: q̄ꝛ trib⁹ modis diligit̄ deus: ⁊ trib⁹ de Trib⁹ modis diligitur deus
cauſis. Diligit̄ eñ/ dulcit̄/ ſapiẽter/ fortiter. Dulciter ex toto
corde: ſapiẽter ex tota aia: fortiter ex tota virtute. Dulcit̄ di/
ligebat petrus/ cum dicebat: Abſit a te dñe: nõ erit tibi hoc:
Matth.xvj.d. Sed nõ ſapiẽter: q̄ꝛ ſalutẽ toti⁹ hũani gener᷑
impedire volebat. Uñ ſtatim dictũ eſt ei: Uade poſt me ſa/
thana/ ſcandalũ mihi es: q̄ꝛ nõ ſapis ea q̄ dei ſũt: ſed que ſũt
hominũ. Sapiẽter etiã diligebat petrus/ cum diceret: Etiã ſi
oportuerit me mori tecũ/ nõ te negabo: Matth.xxvj.d. Sꝫ
nõ fortit̄: q̄ꝛ poſtea ad vocẽ ancille vni⁹ negauit eũ. Fortiter Matth.16.
dilexit petrus/ cũ diceret: De⁹ abraã ⁊ de⁹ iſaac ⁊ de⁹ iacob:
deus patrũ nr̄oꝝ glorificauit filiũ ſuũ ieſum: quẽ vos quidẽ
tradidiſtis ⁊ negaſtis añ faciẽ pilati iudicãte illo dimitti: vos
aũt iuſtũ ⁊ ſctm̄ negaſtis: ⁊ petiſtis viꝝ homicidã donari vo/
bis: auctorẽ v̄o vite iterfeciſtis: Actl.iij.c. Et iterũ.iiij.d. Si
iuſtũ eſt i cõſpectu dei vos poti⁹ audire q̄ꝫ deũ/ iudicate: Nõ
eñ poſſum⁹ q̄ vidim⁹ ⁊ audiuim⁹ nõ loqui. Dulciter etiã di/
ligebat ꝓpheta/ cum diceret: Q̄ magna multitudo dulcedi/ Ps.30.
nis tue dñe quã abſcõdiſti timẽtib⁹ te: timore.ſ. filiali: qui p̄/
fecto eſt amoris: vt dicit Aug⁹. Sapiẽter docebat diligere/
cũ diceret: Pſallite ſapienter. Fortiter/ cũ dicebat: Diligã te Ps.46
dñe fortitudo mea. Ecce tres modi diligẽdi deũ: quos debet Ps.17.
hr̄e q̄libet fidelis. Propt̄ q̄d dictũ ē petro ter: Simon iohã/
nis diligis me: Joh.xx.d. Trib⁹ etiã de cauſis diligit̄ de⁹.ſ. Propt̄ tres cauſas dili/ gitur deus
ꝓpter tp̄alia/ q̄ tribuit: ꝓpter ſpũalia/ q̄ infundit: ꝓpter celeſtia
q̄ ꝓmittit. Uñ Hiere.v.f. Metuam⁹ dñm deũ noſtrũ: qui
dat nobis pluuiã temp̄aneã ⁊ ſerotinã in tp̄e ſuo ⁊ plenitudi/
nẽ annue meſſis. Itẽ.j. Corl.ij.c. Ocul⁹ non vidit nec auris
audiuit nec in cor homis aſcẽdit: q̄ p̄pauit de⁹ his q̄ diligũt
illũ. Et ē ſumptũ de Eſa.lxiiij.a. ſm aliã editionẽ. Et cũ hoc
liliũ ita ſit ordinatũ: tñ ſẽtit ſpinas tẽptationũ/ aliq̄n ſb ſe/ ali/
q̄n circa ſe/ aliq̄n iux̄ ſe/ aliq̄n intra ſe/ aliq̄n ſup ſe. Spine ſb ſe
ſt̄ diuitie tp̄ales: q̄ v̄bũ dei ſuffocãt. Uñ Matth.xiij.a. Alia
ceciderũt int̄ ſpinas: ⁊ creuerũt ſpine ⁊ ſuffocauert̄ ea. Spine
circa ſe ſunt falſi fratres ⁊ pu̾ſi q̄ pacẽ turbãt. De his Nañ
j.c. Sicut ſpine inq̄t ſeinuicẽ cõplectunt̄: ſic cõuiuiũ eoꝝ pa/
riter potantiũ: ↄſument̄ ſicut ſtipula ariditate plena. Spine
iuxta ſe ſũt carnales voluptates. De q̄b⁹/ Gen.iij.c. Male/
dicta t̄ra in ope tuo: in laborib⁹ comedes eã cũctis dieb⁹ vite
tue: ſpinas ⁊ tribulos germiabit tibi. Spine intra ſe ſũt male
cogitatiões ⁊ praua deſideria De q̄b⁹ Prouerb.xxiiij.d.
Per agrũ homis pigri trãſiui: ⁊ p vineã viri ſtulti: ⁊ ecce to
tũ repleuerãt v̄tice: op̄uerãt ſup̄ficiẽ ei⁹ ſpine. Spine ſupra
ſe ſũt demones ſiue demonũ ſuggeſtiões: De q̄b⁹ Eſa.vij.d.
Uepres ⁊ ſpine erãt i vniuerſa t̄ra: et oẽs mõtes q̄ in ſarculo
ſarient̄: nõ veniet illuc terror ſpinaꝝ ⁊ vepriũ. Iſte ſpine ali/
q̄n pũgunt liliũ in radice/ dũ.ſ. de fide temptãt: aliq̄n in ſtipi/
te/ dũ ſpem frãgere conant̄: aliq̄n in flore/ dũ caſtitatẽ violare
machinant̄: aliq̄n in granis/ dũ charitati inſidiant̄/ inter frẽs
diſſenſiões excitãdo

diſſenſiōes excitando: aliq̄ñ in claua / dū timorē eliminare ni/
tunt: deū miſericordē aſſerēdo: longā vitā ꝓmittēdo: pecca/
ta attenuādo. Hę em̄ ſunt tres lanceę q̄s ioab .i. diabolꝰ fixit
in corde abſalon .ij. Regꝫ. xviij. c. Itē notandū ꝙ in tribꝰ lo/ Inuenitur bus locis
cis inuenit liliū .ſ. in cōualli / in ſpineto / in agro. In cōualli: vt
ẜ. eodem .j. Ego flos campi et liliū con/
valliū. In ſpineto: vt hic: Sicut liliū int̄
ſpinas. In agro: Matth. vj. d. Conſide/
rate lilia agri quō creſcūt. Ecce triplex ca
ſtitas / v̄ginalis / vidualis ⁊ cōiugalis. Itē
notandū / ꝙ liliū ē amari ſaporis: ſed ſua/

a **Sicut malꝰ int̄ ligna ſiluaꝝ: ſic dilectꝰ meus inter filios.**

uis odoris: q: caſtitas amara ē in vita: ſed ſuauis eſt in fama.
Itē q̄m ſponſa ſpōſum ad mollis lecti ſuauitatē inuitauerat:
q̄ſi ſpōſus eā potius i lectulo amplexari q̄ꝫ in medio tribula/
tionū videre gauderet: ideo ſubdit ſponſus: Sicut liliū inter
ſpinas: ſic amica mea int̄ filias. Nō dic: ſic liliū inter lilia: ſic
amica mea int̄ filias: ſ; ſic liliū int̄ ſpinas: ſic amica mea inter
filias. Qđ eſt ꝯ q̄ſdā q̄ cohabitationē pctōꝝ abomiant̄: ſicꝫ
ſcribis ⁊ phariſęis: q̄ ſup hoc arguebāt dn̄m: q: pctōres reci/
piebat. Vn̄ Lucꝫ. xv. a. Erāt appropinquātes ei publicani et
pctōres vt audirēt illū: ⁊ murmurabāt ſcribę ⁊ phariſei di/
cētes: q: hic pctōres recipit: ⁊ mādūcat cū illis. Int̄ bonos
em̄ bene viuere / bonū ē: S; int̄ malos bn̄ viuere: et inocētiā
retinere / ꝑfectū eſt: Perfectiꝰ aūt inter eos q̄ pacē odiūt paci/
Ps. 119. ficū eſſe. Vn̄ laudat ſe Ps. Cū his qui oderūt pacē erā pa/
cificus. Eſt etiā hoc ꝯtra illos: q̄ infirmos aſp̄nant̄ / q: ſpinas
cōcupiſcētiaꝝ ſentiūt: ſe aūt ſanctos reputāt / q: nullis carnis
pūctionibꝰ ſtimulant̄. Sed audiat hoc abomiatrix infirmoꝝ
aia / ſe nō eſſe amicā ſponſi: niſi fuerit ſicut liliuꝫ inter ſpinas.
Ideo em̄ ne minꝰ amari i medio ſpinaꝝ q̄ꝫ i molli lectulo ſe ti
meret ſpōſa / ꝯtubernio ſpinaꝝ ꝯiunxit nomē amice. Et ne mi
nus decorā ſe crederet ex ſpinaꝝ pūctiōibꝰ: ideo nomiat illā
liliū inter ſpinas. q. d. nec amoris gr̄a / nec odoris fragrantia /
nec decoris vernātia / minuit̄ in ſpōſa vicinitate aut pūctione
ſpinaꝝ: ſed potiꝰ augmentat̄. Itē non dicit: Sicut liliū inter
ſpinas: ſic dilecta mea int̄ filias: ſed amica mea. q. d. apte: per
hęc aia q̄ ſpinas tēptationū ⁊ tribulationū ſollicitudines ꝓpt̄
me ſuſtinet / amicā meā ſe ꝯprobat euidēter. Et ſic amor ſpō/
ſę notat̄ hic erga ſpōſū: ſic notat̄ etiā amor ſpōſi erga ſpōſaꝫ.
Qui em̄ liliū int̄ ſpinas colligere vult / aculeos ſpinarū neceſ/
ſario patit̄. Qđ liquidū ē i ipo ſpōſo: Nā iſtō liliū de medio
ſpinaꝝ .i. de medio reprobóꝝ colligēs / aculeos ſpinaꝝ paſſus
ē / dū electos colligeret p̄dicādo ꝑ ſe ⁊ ꝑ ſuos / ꝑſecutoꝝ morſi/
ones ſuſtinuit. Vn̄ Eccs. x. b. Qui diſſipat ſepē .i. ſynagogā
pctōꝝ / mordebit eū coluber. Fec̄ aūt dn̄s ſic canis venaticꝰ: q̄
ferā īſequēs / caput itra ſpinaꝝ aculeos īmittit / n̄ timēs exulce
rationē vt ferā capiat. Nōne ſic fecit dn̄s: eccleſiā q̄ſi ferā int̄
ſpinas .i. int̄ reprobos latitantē / extraxit: ſ; punctiones ſpina
rū vſq; ad ſanguis effuſionē ſuſtinuit: in cuius ſignū coronā
ſpineā portauit in capite ſup crucē. Propt̄ qđ dictū ē de his
ſpinis .ij. Regꝫ. xxiij. a. Pręuaricatores quaſi ſpinę euellent̄
vniuerſi q̄ nō tollunt̄ manibꝰ: ſed ſi q̄s eas tangere voluerit /
armabit̄ ferro ⁊ ligno lanceato .i. patiētia inuincibili ⁊ longa/
nimitate inflexibili. Notat̄ etiā in h̄ v̄bo ſponſę cōpaſſio erga
infirmos. Liliū em̄ int̄ ſpinas facile penetrabile ⁊ vulnerabi/
le ē: Sic eccl̄ia ⁊ eccl̄ię membra inter infirmos fratres / pene/
trabilia debēt eſſe ꝑ cōpaſſionē. Quę eſt em̄ illa vox ap̄li .ij.
Corꝫ. xi. g. Quis infirmat̄ ⁊ ego n̄ infirmor: niſi vox liliꝫ int̄
ſpinas: Itē notat̄ in hoc verbo ordinabilitas ⁊ ſociabilitas ⁊
hūilitas ſpōſę. Nō em̄ dr̄: Sicut liliū ſupra ſpinas: ſic amica
mea ſupra filias: ſed iter ſpinas ⁊ int̄ filias: in q̄ notat̄ ordina/
bilitas ⁊ ſociabilitas. Itē nō dicit: Sicut liliū inter ſpinas: ſic
amica mea inter filios: ſed inter filias / ecce hūilitas. Hęc em̄
tria ſponſę ſunt neceſſaria ad hoc vt amica vocet̄. Ordinabi/
litas / quo ad ſe: ſociabilitas / quo ad ꝓximū: hūilitas / quo ad
deū. Sequit̄: a **Sicut malꝰ int̄ ligna ſiluaꝝ: ſic di/
lectꝰ meꝰ int̄ filios.** Vox ē ſpōſę ad adoleſcētulas ſuas:
q̄ laudata a ſpōſo ⁊ exēplo eiꝰ ad patiētiā admonita: recipro/
ca laude eū attollit: ⁊ ſe paſſurā ꝓmittit. Malꝰ em̄ viſu / odore
guſtu / oīa ligna ſilueſtria antecedit: Sic chriſtꝰ p̄cedit oēs ſan
ctos: q̄ dicunt̄ filij gr̄a / nō natura ſic ipſe. Et h̄ eſt: Sic ma/
lus int̄ ligna ſiluaꝝ ⁊c̄. q. d. ſponſa: Spōſus me dixit li/
liū inter ſpinas: ⁊ ego dico eū malū inter ligna ſiluaꝝ .i. bonū
int̄ malos: ⁊ ſanctiſſimū int̄ ſanctos. Et hoc eſt qđ dicit Ps. Ps. 13. et. 52.
Oēs declinauerūt ſil̄ inutiles facti ſunt ⁊c̄. Hoc eſt: Omnes
ſunt ligna ſiluaꝝ .i. infructuoſi ⁊ ſpinoſi: p̄
ter ſponſū q̄ ē aſpectu deſideralis: q: ipſe
eſt i quē deſiderāt angeli ꝓſpicere .j. Pet
.j. c. Odore delectabilis. Ipſe eſt em̄ de
q̄ ſcriptū ē: Ecce odor filij mei ſicut odor
agri pleni: cui bn̄dixit dn̄s: Gen̄. xxvij. d.
Guſtu ſuauis. Ipe eſt em̄ panis ille ſuauiſſimꝰ: de q̄ ſcriptū ē: Sap. 16. c.
Paratū de cęlo panē p̄ſtitiſti eis / ſine labore: omne delecta/
mentū i ſe habentē: ⁊ oīs ſaporis ſuauitatē. Flos mali quidā
candidꝰ ē: quidā purpureꝰ: quidā roſeus: Sic ſpōſus candidꝰ
fuit naſcēdo de virgine: purpureꝰ patiēdo i cruce: roſeus re/
ſurgēdo. Et iō recte compat̄ malo. Itē tres fuerūt arbores i Tres arbores in paradiſo
p̄adiſo. Prima ſcię boni ⁊ mali: q̄ hoīs obediētia ꝓbaret̄: in
q̄ ⁊ lapſus ē i culpā. Secūda: q̄ hō aleret̄: cuiꝰ a p̄adiſo eiectꝰ
ꝑdidit alimoniā. Tertia arbor vitę: q̄ vita homis ſeruaret̄: q̄
p̄uatus ꝑdidit incorruptiōis gloriā. Ideo vt h̄ triplex dam/
nū homi reſtitueret̄ ꝑ chriſtū ⁊ reſtitui oſtēdat̄ / ſignant̄ ma/
lo compat̄. Malꝰ em̄ i hyeme ē rugoſa / frigorꝫ aſperitate: in
vere ⁊ ęſtate ſpecioſa / floꝝ amęnitate: i autūno fructuoſa / po
morū vbertate. Hęc tria ſpōſus habuit. Rugoſitatē in paſſi/
one: ſpecioſitatē in reſurrectiōe: fructuoſitatē in p̄dicatione.
Per paſſionē reſtituit damnū amiſſę obediētię: ꝑ reſurrecti/
onē / damnū amiſſę gl̄ię: ꝑ p̄dicationē / damnū ꝑditę alimōię.
Itē notandū ꝙ ſpōſa ſpōſum / nō amicū ſed dilectū nomiat:
declinās p̄ſumptionē / q̄ amari ſe innueret ſi amicū illū dice/
ret: Dilectū igit̄ illū melius nomiat vt ad gratā reamatiōis
viciſſitudinē illū inuitet: quāq; ſponſa nec ipſū diligere poſſit
niſi p̄us diligat̄ ab eo: ſicut .j. Ioh. iiij. b. dicit̄. In h̄ eſt cha/
ritas dei: nō q̄ſi nos dilexerimꝰ eum: ſed q̄m ipſe p̄or dilexit
nos. Et notandū ꝙ ſunt filij reprobi: ſunt filij probi: ſunt filij Triplices filij
ꝓbati. Primi ſūt mali / ad mortē p̄ſciti / filij ſcelerati. De q̄bꝰ
Eſa. j. a. Vę genti peccatrici: ꝑplō graui iniq̄tate / filijs ſcelera
tis. Secūdi ſt̄ boni p̄deſtinati ad vitā / v̄tutibꝰ ſublimati. De Ps. 81.
quibꝰ Ps. Ego dixi dij eſtis: ⁊ filij excelſi oēs. Tertij ſūt an
geli iā boni ⁊ beati. De quibꝰ Iob. j. b. Cū aſſiſterēt filij dei
corā dn̄o / affuit int̄ eos ⁊ ſathā. Itē in eodē. xxxviij. a. Quis
demiſit lapidē angularē eiꝰ cū me laudarēt ſil̄ aſtra matutina
et iubilarēt oēs filij dei .i. angeli: Inter p̄mos ē dilectꝰ / quaſi
malꝰ int̄ ligna ſiluarū. Inter ſecūdos q̄ſi amygdalꝰ int̄ ligna
hortorū. Int̄ tertios / q̄ſi lignū vitę int̄ arbores p̄adiſi. Pri/
mi ſunt ligna ſiluę: q̄ quęrētia regē ſuis cōformē moribus: re/
probata ſt̄ ab oliua / ficu / ⁊ vitę: ⁊ elegeˀt rhamnū .i. diabolū.
Iudicꝫ. ix. b. q̄ dixit eis: Si v̄e me regē vob ꝯſtituitꝫ: venite
⁊ ſb̄ vmbra mea requieſcite. De ſcdis dr̄ Ezech. xlvij. b. Cūq;
me ꝯuertiſſē / ecce i ripa torretꝫ ligna mlt̄a nimis ex vtraq; p̄te
torrētꝫ. Torrēs iſte ē ęterna btitudo. De q̄ Ps. De torrēte Ps. 35.
voluptatꝫ tuę potabis eos. In ripa vlteriori ſt̄ angeli iā bti.
In p̄te interiori / ſūt hoīes btificādi: Quibꝰ dic̄ ſpōſus: Trā/
ſite ad me oēs q̄ cōcupiſcitis me: Eccī. xxiiij. c. Et vt trāſire
poſſint: ipſemet nauē adduxit: q̄ ſecuri trāſirēt .i. crucē: De q̄
Sap. xiiij. a. Exiguo ligno credūt hoīes aīas ſuas ⁊ trāſeū/
tes mare ꝑ ratē liberati ſt̄. Et vide q̄ꝫ ſignāt̄ hęc dicāt̄. Ma/
lus em̄ int̄ arbores ſb̄limes ē exigua: int̄ lenes ſcabroſa: inter
planas ſpinoſa: Sic chriſtꝰ inter ſuperbos fuit humillimus.
Vn̄ Matth. xj. d. Diſcite a me quia mitis ſum ⁊ hūilis cor/
de. Inter delicatos plenus doloribꝰ. Vn̄ Eſa. liij. a. Deſide/
rauimus eū deſpectū et nouiſſimū virorū / virū dolorum et
ſcientē infirmitatē. Inter hypocritas ſeipſos iuſtificātes / pec
cator reputatꝰ. Vnde Ioh. ix. e. Nos ſcimꝰ / q: hic hō pctōr
eſt. Ecce malus inter ligna ſiluaꝝ. Videamꝰ quō amygdalus
inter ligna hortoꝝ ſit. Amygdalꝰ p̄ ceteris arboribꝰ floreſcit:
oleo pingueſcit: ꝑ fructū eius infirmꝰ cōualeſcit: Sic chriſtꝰ
p̄ cęterꝫ ſctis floruit puritate: p̄ cęteris floruit charitate: p̄ cę/
terꝫ ꝑ ipſū fruimur ſanitate. Ipſe em̄ ē ille medicꝰ: de q̄ dicit̄
Eccī. xxxviij. a. Honora medicū ꝓpt̄ neceſſitatē: etenim illū
creauit altiſſimus.

creauit altiſſimus. Et iterũ.j. Vnguẽtarius faciet pigmenta
ſuauitatis: ⁊ vnctiones cõficiet ſanitatis. De his tribus dicit
Eccĩs.vlt.b. Florebit amygdalus/ecce primũ: impinguabit
locuſta/ecce ſecũdũ: diſſipabit capparis/ecce tertiũ. Et ſequit
in eadẽ auctoritate: Quĩ ibit hõ in domũ eternitatis ſue: vbi
eſt dilectus/ q̃ſi lignũ vite inter ligna pa/
Al. ꝗquem radiſi.i. ſanctos angelos. Attẽdendũ aũt
ſubtilius eſt p̃dictũ verbũ. Siluarũ enim
ligna vniꝰ tm̃ nature ſunt: q2 tota de terra
oriunt/ſine alteriꝰ arboris inſitione: Ma/
luſ ꝟo q̃ſi duplicl nature ẽ: Nã truncũ ha
bet a terra ꝑductũ: ſurculũ aliũde accipit

a b c d e Sũb vmbra illiꝰ †quam † de/ſiderâueram ſẽdi: et frũctus eius dũlcis gutturi meo.

veniẽtẽ: q̃ cõiuncta p inſitionẽ/ vnã arborem faciũt tm̃: Sic
oĩs hoies p̃ter chriſtũ vniꝰ nature tm̃ ſunt.ſ. hũane: Chriſtꝰ
ꝟo duplicl/hũane.ſ. ⁊ diuine. Hũanitati eñ q̃ſi trũco/diuini/
tas q̃ſi ſurculꝰ deſup veniens/ i vnitate pſone inſerta ẽ ⁊ vni/
ta. Et hoc innuit ſpõſa cũ dixit: Sicut malus int ligna
ſiluaꝝ ⁊c̃. Hanc inſitionẽ figurauit ignis quẽ vidit moyſes
in rubo lucentẽ: ſed rubũ non cõburentẽ: Exo.iij.a. Hoc idẽ
ꝓphetauit balaam/ vbi dixit: Orietꝰ ſtella ex iacob: ⁊ cõſurget
ꝟga de iſrl: Numeri.xxiiij.c. Et Eſa.xj.a. Egredietꝰ ꝟga de
radice ieſſe. Hoc vidit Hiere.xxxj.d.cũ dixit: Nouũ faciet
dñs ſup terrã: femina circũdabit virũ. Hoc nõ latuit Ezech.
.j.a.cũ dixit: Vidi ⁊ ecce ventus turbinis veniebat ab aqui/
lone: ⁊ nubes magna ⁊ ignis inuoluẽs ⁊ ſplendor in circũitu
eius: et de medio eius q̃ſi ſpecies electri. Hoc impletũ ſciuit
Joh.j.b.cũ dixit Et ꝟbũ caro factũ ẽ. Quid eñ ẽ: ꝟbũ caro
factũ eſt: q꜡ ꝟbũ carni inſitũ ẽ vt ſurculꝰ trunco: Qđ videns
Jaco.j.c. dixit In mãſuetudine ſuſcipite inſitũ ꝟbũ/ qđ põt
ſaluare aĩas vr̃as. Habet aũt malꝰ iſta/ vmbrã amenĩſſimã ſb
q̃ reſpirare ⁊ q̃eſcere deſiderauit ſponſa/cũ ſe ſole pſecutionũ
fuſcatã ꝯquerẽs exclamauit: Decolorauit me ſol. Habet etiã
vmbra fructum amenĩſſimũ ⁊ dulciſſimũ: cuiꝰ refectionẽ de/
S.1.b. ſiderãs ſponſa/ait: Indica mihi quẽ diligit aĩa mea/ vbi pa/
ſcas/ vbi cubes in meridie. Sic rogauit/ ⁊ exaudita eſt. Vnde
gaudẽs ⁊ letabũda ſubiũgit: a Sub vmbra illius quã
deſideraueram ſedi: ⁊ fructꝰ eiꝰ dulcis gutturi meo.
Vmbra ſpõſi dicit lex litteralit intellecta: ſicut dr̃ Col.ij.d.
Nemo vos iudicet i cibo/ aut i potu/aut in pte diei feſti/aut
neomenie/aut ſabbatoꝝ: q̃ ſũt vmbra futuroꝝ. In ꝟbo ꝟo ſe/
dẽdi/ deſignat impfecta erectio: et longa expectatio patrum.
Et ẽ ſẽſus: a Sub vmbra illiꝰ.i. ſb onere figuraꝝ legis:
b Quã deſiderauerã/i patriarchis ⁊ ꝓphetis: quoꝝ vnꝰ
dicebat: Mitte dñe: quẽ miſſurꝰ es. Exo.iiij.d. Et alius: Vi/
debo eũ/ſed nõ modo: intuebor eũ/ ſed nõ ꝓpe: Nũeri.xxiiij.
c. Et aliꝰ: Vtinã dirũperes celos ⁊ deſcẽderes: Eſa.lxiiij.a.
c Sedi/diu expectãs: ⁊ nõ plene quieſcẽs. d Et fructꝰ
eius.i. legis intelligẽtia/ vel beatitudo eterna/ q̃ legi ꝓmittit:
vel ipſa p̃cepta legis/ quoꝝ obſeruãtia ꝓmeret fruitionẽ dei.
e Dulcis gutturi meo.i. cordi meo: qđ intellectu verita/
tẽ legis pcipit: ⁊ affectu p̃guſtat ſuauitatẽ. Vel p vmbrã ꝓ/
tectio ⁊ refrigeriũ ſponſi: ⁊ future ſuauitatis quidẽ pmodica
deguſtatio ⁊ vmbratilis/ cõpatiõe future veritatis. In verbo
ꝟo ſedẽdi intelligit docẽdi auctoritas/ ⁊ regni dignitas/ ⁊ iu/
diciaria poteſtas: q̃ oĩa collata ſunt ecclĩe a ſpõſo ſuo. Vnde
ſenſus eſt: Sub vmbra illiꝰ quã deſiderauerã ſedi.i.
ſb ꝓtectiõe ſecura/ ſb refrigerio quieta/ ſb odore vmbraculi le
tabũda. Sedi/auctoritate docẽdi p̃dita/regni dignitate ſub
limata/iudiciaria poteſtate honorata. Qr autẽ ecclĩa habeat
docẽdi auctoritatẽ/nullũ latet: q2 dictũ eſt aplĩs/ Matth vlt.
d. Ite docete oĩs gentes. Itẽ regia dignitas cũctis patet.
Ps.44. Vñ Ps. Aſtitit regina a dextris tuis. Et alibi. Intẽde pro/
ſpere ꝓcede ⁊ regna. De iudiciaria poteſtate nemo dubitat
Ps.16. q̃ nouit forũ penitẽtiale ⁊ iudiciale. De hac vmbra dr̃ i Ps.
Ps.56. Sub vmbra alaꝝ tuaꝝ ꝓtege me. Itẽ. In vmbra alaꝝ tuaꝝ
ſpabo donec trãſeat iniq̃tas. Propt h ipſe ſpõſꝰ dr̃ ꝓtector
potẽtie/firmamẽtũ virtutl/ tegimẽ ardorl/ vmbraculũ meri/
diani: Eccĩ.xxxiiij.c. Vmbraculũ meridiani factꝰ ẽ ſpõſꝰ ꝓprie
i incarnatiõe: Juxta illud/ Luc.j.d. Spũſſanctꝰ ſupueniet i
te: ⁊ virtus altiſſimi obumbrabit tibi. Tegimẽ ardoris fuit in

paſſiõe: vbi ardorẽ iracũdie dei patris p ſpõſa ſuſtinuit. Fir
mamentũ ꝟtutis fuit i miſſiõe ſpũſſancti: Juxta illud/ Luc.
vlt.g. Sedete in ciuitate ⁊c̃. Qr autẽ dic/ ſedi/ ⁊ nõ ſedebo: re/
fert ad certitudinẽ ꝓphetalem: q̃ futura ſicut p̃terita narrant.
d Et fructꝰ eius.i. corpis ⁊ ſanguiſ eiꝰ pceptio/ q̃ reficior ⁊
ſuſtẽtor i via pegrinatiõis mee: e Dul
cis gutturi meo.i. intime affectiõi. Ali/
q̃n aũt guttur eccleſie dicit cetus doctoꝝ Al. deſi/deraban
⁊ p̃dicatoꝝ: p q̃s vitalis ſpũs/ et vox ſan/
cte eruditionis exit ad alios. Et ſm h fru/
ctus ſpõſi triplex eſt. Primꝰ eſt tota mul/ Triplex fructus ſponſi
titudo electoꝝ. De q̃ dicit Joh.xij.d. Ni
ſi granũ frumenti mortuũ fuerit/ipſũ ſolũ manet: ſi aũt mor/
tuũ fuerit/ multũ fructũ affert. Qr autẽ multũ ſuauitatl ha/
beat fructꝰ iſte/teſtat ipſemet ſpõſus/ Prouer.viij.d. Delitie
mee ſũt eẽ cũ filijs hoim. Hũc fructũ eſurit ipſe adhuc. Vñ i
iudicio ipſe dicturꝰ eſt quibuſdã/ q̃ hũc fructũ deberẽt ei col/
ligere ⁊ p̃parare: Eſuriui ⁊ nõ dediſtis mihi mãducare: Mat
thei.xxv.d. Ergo nõ ptinet ad guttur ecclĩe q̃ hũc fructũ nõ
eſurit. Secũdꝰ fructꝰ eſt bona opatio: De q̃ dicit in Ps. Et Ps.1.
erit tanq꜡ lignũ qđ plãtatũ ẽ ſecꝰ decurſus aquaꝝ: qđ fructũ
ſuũ dabit in tpe ſuo. Et hũc fructũ debet eſurire: q̃ ad guttur
eccleſie ptinere ſe dicit. Monſtrũ eñ eſt: vt dicit Ber̃.lin/
gua magniloqua ⁊ manꝰ occioſa. Tertiꝰ fructꝰ eſt ipſe ſpõſus.
Geñ.xv.a. Ego merces tua. Vñ Ps. Filij merces fructus Ps.126.
ventris. Quẽ q̃ plus comedit/plus eſurit. Eccĩ.xxiiij.c. Qui
edũt me adhuc eſuriẽt. Iſte fructꝰ dulcis eſt i ore p̃dicãtibꝰ:
dulcior i palato cordis meditãtibꝰ: dulciſſimꝰ in gutture gu/
ſtãtibꝰ. Itẽ eſt aliꝰ q̃druplex fructꝰ valde neceſſariꝰ. Primꝰ Quadruplex fructus neceſſarius
eſt penitẽtie: ſecũdus iuſticie: tertiꝰ cõtẽplatiõis: quartꝰ p̃di/
catiõis. De p̃mo dr̃ Matth.iij.b. Facite dignos fructꝰ peni
tẽtie. De ſecũdo/ Jaco.iij.d. Fructꝰ iuſticie in pace ſemiat fa
cientibꝰ pacẽ. De tertio dr̃/ Joh.xv.a. Qui manet i me ⁊ ego
in eo: hic fert fructũ multũ. De quarto dicit/ Joh.xv.c. Nõ
vos me elegiſtis: ſed ego elegi vos ⁊ poſui vos ut eatis ⁊ fru
ctũ afferatis: ⁊ fructꝰ veſter maneat. Itẽ notandũ q꜡ triplex ẽ Triplex eſtus et vmbra
eſtus: et triplex vmbra ꝓtegens. Eſt eñ eſtus ſolis/ eſtus
ignis/eſtus vitiati pulmonis. Eſtus a ſole veniẽs/eſt ira dei:
qua pctõri iraſcit. Vñ Ps. Exardeſcet ſicut ignĩ ira tua. Et Ps.88.
alibi: Per diẽ ſol nõ vret te. Eſtus ab igne veniens/eſt ardor Ps.120.
luxurie: q̃ carnale deſideriũ accẽdit. Vñ Ro.j.d. Exarſerũt
in deſiderijs ſuis i inuicem/ maſculi in maſculos turpitudinẽ
opantes. Itẽ Job.xxxj.b. Ignis eſt vſq꜡ ad ꝯſũmationẽ de/
uorãs: ⁊ oĩa eradicãs genimina. Eſtus a pulmone veniẽs/eſt
ꝓpria malicia: q̃ cor ad nocẽdũ accẽdit. Vñ Hiere.j.c. Ollã
ſuccẽſam ego video: ⁊ facies eiꝰ a facie aq̃lonis. Olla ſuccẽſa/
cor ſuccẽſum malicia: aquilo diabolꝰ/ flatu male ſuggeſtionis
accẽdẽs cordiſ maliciã: q2 halitꝰ eiꝰ prunas ardere facit: Job
xlj.b. Cõtra p̃mũ eſtũ ẽ vmbra diuine miſcdie: q̃ ira dei tem
perat. Vñ Abacuk.iij.a. Cũ iratꝰ fueris/ miſcdie recordabe/
ris. Et de hac vmbra dr̃ Eſa.xlix.a. Sub vmbra manus ſue
ꝓtexit me. Cõtra ſcdm eſtũ ẽ vmbra paſſiõis dñice: cuiꝰ imi
tatiõe vel etiã recordatiõe/cõcupiſcẽtia refrenat. Vñ.j. Pet.
iiij.a. Chriſto igit paſſo in carne: ⁊ vos eadẽ cogitatione ar/
mamini.q.d. cogitatiões dñice paſſiõis erũt vob arma ꝓte/
gentia ꝯ eſtũ cõcupiſcẽtie. Cõtra tertiũ eſtũ eſt vmbra ſapiẽ
tie: q̃ malicia vincit. Vñ Sap.viij.a. Sapientiã non vincit
malicia: Attigit ẽ a fine vſq꜡ ad finẽ fortit: ⁊ diſponit oĩa ſua/
uiter. Ecce i hac triplici vmbra/ pfecta refrigeratio deſignat:
quã ſequit pauſatio ſiue quies a tumultu inquietudinũ: que
notat in verbo ſedendi. Seſſionẽ aũt ſequit refectio ſpũaliũ
gaudioꝝ: q̃ notat i fructu. In figura hoꝝ triũ ꝯtulit dñs tria
filijs iſrl i deſerto. Propt primũ/nubẽ ad refrigerandũ: ꝓpt
ſecũdũ/ feſtiuitates ad quieſcẽdũ: ꝓpt tertiũ/ mãna ad reficiẽ/ Sedere debemus propter quinq꜡
dũ. Sedere aũt debemꝰ ad quinq꜡. Primo vt noſipſos iudi/
cemus. Vnde Daniel.vij.c. Judiciũ ſedit ⁊ libri aperti ſũt. Ps.68.
Ecõtrario quidã ſedent/ vt alios iudicẽt: De quibꝰ Ps. Ad/
uerſum me loquebantur qui ſedebant in porta. Item ſedere Ps.126.
debemus/ vt noſipſos humiliemꝰ. Vñ Ps. Surgite poſtq꜡
ſederitis q̃ mãducatis panẽ doloris. Et Eſa.xlvij.a. Deſcẽde
ſede in puluere

a Introduxit me rex
b c in cellam vinariã:

ſede in puluere virgo filia babylonis. Propter qđ dñs ſedit
ſup aſinã: Matth.xxi.a. Ecõtrario ſedent multi ſup mulã fa/
tuitatis cũ abſalon: cuiꝰ capillos.i.cogitatiões/abſtulit ventꝰ
elationis: et ſic periit.ij. Reg.xviij.b. Itẽ ſedere debemus
vt infirmitatẽ noſtrã releuemꝰ. Vñ ap̃lis dolore dñice paſſi/
onis fatigatis dictũ eſt: Sedete in ciuitate quo
adusq; induamini virtute ex alto: Luc.vlt.g.
Propter qđ ⁊ dñs ſedit iuxta fontẽ fatigatꝰ ex
itinere: Ioh.iiij.a. Ecõtrario ſedẽt mlti vt vo/
luptatẽ ſuã pficiãt. Vñ Exo.xxxij.b. Sedit po
pulus comedere ⁊ bibere/et ſurrexerũt ludere.
Itẽ ſedere debemꝰ vt alios doceamꝰ. Vñ Iob.xxix.d. Cum
ſederẽ quaſi rex circũſtante me exercitu: erã tamẽ mœrentiũ
cõſolator. Propter qđ ⁊ dñs ſedẽs in mõte docebat diſcipu
los ſuos/dicẽs: Beati paupes ſpũ ⁊c. Matth.v.a. Ecõtra/
rio quidã ſedẽt vt honorent. Matth.xxiij.a. Sup cathedrã
moyſi ſederũt ſcribe ⁊ phariſei. Itẽ ſedere debemꝰ vt regne/
mus. Vnde Matth.xix.d. Amẽ dico vobis: ꝙ vos qui ſe/
cuti eſtis me ⁊c. ſedebitis ⁊ vos ſup ſedes duodecim ⁊c. Tũc
nõ ꝯtinget ampliꝰ cadere: ſicut ille cecidit/q̃ dicebat: Exaltabo
ſolium meũ: ſedebo in monte teſtamẽti: Eſa.xiiij.d. Sequitur.
a Introduxit me rex i cellã vinariã ⁊c. Vox ẽ eccl'ie
p̃mitiue de iudeis: q̃ refecta dulci fructu ſponſi/ letabũda lo/
quẽs adoleſcẽtulis ſuis/ait ſe i cellã vinariã introductã: ibiq;
vino ſpũalis leticie copioſe potatã. Et rectꝰ eſt ordo: qꝛ poſt
fructũ ſequitur vinũ. Poteſt autẽ intelligi velut cella aquaria/
lex iuxta exteriorẽ itelligentiã: cella v̾o vinaria/iuxta iteriorẽ in/
tellectũ: i quã itrãtes ⁊ copioſe bibẽtes/iebriantur: ⁊ inſtar ebri/
orũ exuũt ſe tẽporalibꝰ/ide nudi exeũtes ad opa actiue: vel ibi
nudi remanẽtes i delitijs ꝯtẽplatiue: ⁊ rapti extra ſe/⁊ ſup ſe/
nuditatis opprobria vilipendũt: qꝛ nõ ſẽſu ꝓprio regunt/ ſed
v̾tute vini agunt. Cella iſta aq̃ria neminẽ iebriat: ſ; i nuptijs
chriſti ⁊ eccleſie facta ẽ vinaria: qñ aq̃ cõuerſa eſt i vinũ: ſicut
dicitur Ioh.ij.b. Primitiua igitur eccleſia de iudeis/que ſolam
aquã bibere ꝯſueuerat/ vidẽs ſe ad internã ſuauitatẽ ſpũalis
intelligẽtie introductã a ſpõſo: Recte ait: Introduxit me
rex in cellã vinariã: In q̃ vino quadruplici me potauit.
Primo ſenſu hiſtorico: ſecũdo tropologico: tertio allegori/
co: q̃rto anagogico. Qꝛ aũt nõ alia de cauſa niſi ad bibendũ
et inebriandũ introducta fuerit ſponſa in cellã vinariã/ oſten
dit ipſa: vbi tẽporalibꝰ oibꝰ velut ebriã ſe nudauit: ſicut legitur
Act.iiij.g. Quotq̃t poſſeſſores domorum aut agrorum erãt/vẽ/
dentes/ afferebant p̄cia eorum q̃ vendebãt: ⁊ ponebãt ante pe/
des ap̃lorum. In hac cella duo ſunt exceſſus ꝯtẽplatiõis. Vnꝰ
in intellectu/in lumie cognitiõis: alter i affectu/in feruore de/
uotionis. Qui his duobꝰ potibꝰ inebriatur: i cella vinaria fuiſſe
probatur. Vel/Introduxit me rex in cellã vinariã.i.in
cogitationẽ ſupnorum gaudiorum: in quã aliquis p ſeruũ/aliquis
p amicũ/aliquis p regẽ ipſum introducitur. Per ſeruũ introdu
citur: qui timore pene ad cogitanda celeſtia ſe conuertit. Per
amicũ: q̃ deſiderio p̄mij h̾ facit. Per ipſũ regẽ: qui ſolo amo/
re ſponſi celeſtia meditatur. Innuens ergo ſponſa ſe nõ timore
ſupplicij vt ſeruam: nõ amore p̄mij vt mercennariam: ſed ſo
la charitate patris vt filiam introductam/ ait: a Intro/
duxit me rex/ipſe: nõ ſeruus: nõ amicus. b In cellam/
nõ aquariã: q̃ eſt cogitatio tempaliũ: ſed/ c Vinariã: q̃ eſt
meditatio ſpũaliũ. Vel p cellã vinariã/eccleſia de gentibꝰ ac/
cipitur: vt dicit Glo. Que vinaria dicitur: quia alijs vinum verbũ
dei ⁊ dona ſpũſſancti exẽplo ⁊ p̄dicatiõe ꝓpinat: vt eos amo/
re ſponſi ebrios faciat. Et eſt ſenſus: Introduxit me rex
in cellã vinariã.i.me gẽtili eccleſie in vnitate fidei pcepta
gratia baptiſmatis ſociauit. Et loquitur ſponſa in pſona illorũ
qui exemplo ⁊ p̄dicatione gentilis eccleſie cõuerſi ſunt ad fi/
dem chriſti. Vel ꝓ iudeis: qui i fine ſeculi cõuertentur ad chri/
ſtũ h̾ dicit. Et ponit p̄teritũ ꝓ futuro certitudine ꝓphetali.
Vel p cellam vinariã intelligitur vniuerſalis eccleſia: vino.i.gra
tia ſpiritusſancti plena: in cuius vnitatẽ eccleſia primitiua de
iudeis que hic loquitur/et etiam eccleſia de gentibꝰ introducta
ſpiritualem gratiã accepit: que p vinum deſignatur. Et eſt ſen/
ſus: Introduxit me rex in cellam vinariã: id eſt gra/
tiã ſpiritualẽ mihi contulit: ⁊ ſue p hoc eccleſie me ſociauit.
Vel cella vinaria eſt celeſtis regni affluentia: in quã introdu/
ctam ſe dicit ſponſa ſpe/non re: ꝓmiſſione/nõ ſolutione. Vel
cella vinaria eſt ſpiritualiũ bonorum copia: que idõ vina dicuntur:
quia reficiũt/inebriant/⁊ iocũdant. Quibꝰ inebriatus ioſeph
palliũ reliquit egyptiace mulieri: Geñ.xxxix.c.
id eſt tẽporalia mũdo. Et eſt ſenſꝰ: Introdu
xit me rex in cellam vinariã: id eſt bonorum
ſpiritualiũ affluentiã mihi cõtulit/quibꝰ inebri/
ata ſum. Poteſt etiã intelligi cella vinaria/ cõ/
templatiõis gratia: que velut cella vinaria mul
ta ⁊ varia genera ſpiritualiũ poculorũ continet: quibꝰ iocun/
dat ⁊ inebriat potatores. Vnum poculũ eſt puritas mentis:
ſecundũ pax ſiue quies mẽtis: tertiũ ſecuritas mẽtis: quartũ
iocunditas ſiue gaudium in ſpiritusſancto. Eſt ergo ſenſus:
Introduxit me rex in cellam vinariã.i.gratiã cõtem/
plationis mihi cõtulit: cuius poculis multipliciter me inebri/
auit. Item cella vinaria poteſt intelligi clauſtralis ꝯuerſatio:
Que mlta vina cõtinet. Vinũ cõpunctionis in lugentibꝰ pec
cata: vinũ deuotionis/in recolẽtibus dei beneficia: vinũ ex/
ultationis/in ſpe gaudẽtibus: vinũ aromaticũ/in ſuauiter cõ/
templãtibus: vinũ floratũ/in nouitijs: vinũ ferratũ/in tribu/ Phil.i.d.
latis: vinũ roſatũ/in pfectis qui iam diſſolui cupiũt et eſſe cũ
chriſto. Vel cella vinaria poteſt intelligi celeſtis ſapiẽtia: que Celeſtꝰ ſapiẽtia
multas cellas ſiue vaſa vinaria habet. Quarũ p̄ma ẽ cogita/ mltas hʒ cellas
tiua: ſecũda meditatiua: tertia cõtemplatiua: quarta ꝓpheta/
tiua: quinta raptiua/ a qua raptus ſiue extaſis dicuntur: ſexta
aſpectiua manifeſte.ſ.viſionis: ⁊ hec erit i patria. Prima eſt
de creaturis inquãtũ ſigna ſũt ⁊ vie ducẽtes ad cognitionẽ
p̄me veritatis: quia inuiſibilia dei p ea q̃ facta ſũt/intellecta
cõſpiciuntur a creatura mũdi. Ro.i.c. Secũda eſt ſimiliter de
creaturis/inquãtũ vie ſunt ad noſtrã cognitionẽ ⁊ eruditionẽ
ſalutarẽ: videlicet cũ in ipſis rebus legimꝰ quid nobis ſit fa/
ciendũ. Verbi cauſa. In ſole et luna ⁊ aq̃ ⁊ terra/⁊ etiã i cau/
da cuiuſlibet animalis. Iob.xij.b. Interroga iumẽta ⁊ doce/
bunt te: ⁊ volatilia celi ⁊ indicabũt tibi: loquere terre ⁊ reſpõ/
debit tibi. Tertia eſt de creatione mũdi: ⁊ de toto regno celo
rũ: ⁊ regno mũdi.i.vniuerſitate inferiori: ⁊ gubernatiõe vtri/
uſq;. Et de hac cella potamꝰ: cum dei ſapientiã ⁊ potentiã et
benignitatẽ vtriuſq; regni gubernationẽ intelligimus. A ma/
gnitudine eñ ſpeciei ⁊ creature cognoſcibiliter poterit creator
eorum videri: Sap.xiij.b. Quarta ẽ celeſtis ac diuini † cõſi/ Al.† doni
lij reuelatio ſiue illumiatio: de qua viri ſancti inebriantur: aut
propter ſeipſos vt reuelatione diuinorũ conſiliorum ſe eſſe
amicos ⁊ familiares dei cognoſcant: aut propter ꝓximos vt
eis quid agendum ſit annũciẽt. Et de hoc dicitur/ Sap.vij.d.
Sapientia omnia innouat: ⁊ per nationes in animas ſanctas
ſe transfert: et amicos dei et ꝓphetas conſtituit. Quinta eſt
in ſecretorum dei ⁊ ineffabilium raptus ſiue exceſſus: qui re/
uera proprie dicitur introductio in cellam vinariam: vbi tan/
ta inebriatio fit/ vt ſopor morti ſimillimus irruat: Ibi enim
omniũ mundanorũ etiã ꝓprij corporis fit obliuio. Et de hac
cella potatus fuerat Paulus/ cum diceret: Scio hominẽ in
chriſto ante annos quattuordecim/ſiue in corpore/ſiue extra
corpus/ neſcio: deus ſcit ⁊c. qm̃ raptus eſt in paradiſum/ et
audiuit arcana verba que non licet homini loqui.ij. Corinth.
xij.a. Sexta eſt aperta dei viſio et totius celeſtis curie: que
eſt viſio ſpeciei: que ſuccedet fidei. De q̃ dr̃.i. Corinth.xiij.
d. Videmus nunc per ſpeculum in enigmate: tunc autẽ facie
ad faciẽ. In hanc cellam ſextariam ſe gratulatur introductam
ſponſa: non ꝙ tota in quãlibet partem introierit: ſed ꝙ non ſit
aliqua pars huius celle/in quã aliqua pars eccleſie nõ fuerit
introducta. Beatus Bern̄. duas cellas diſtinguit. Vnam
aquariã/que eſt timor: in qua fuit ſponſa toto tẽpore legis/
quia ſeruiebat timore. Aliam vinariam/que ẽ amor: in quã
introductam ſe gloriatur ſponſa: intuens in ſpiritu aquam vi/
num factã in nuptijs chriſti ⁊ eccleſie: id eſt timorẽ verſum in
amorẽ. Vñ dñs dicit ap̃lis: Iã nõ dicã vos ſeruos ſ; amicos:
qꝛ ſeruꝰ neſcit q̃d faciat dñs eiꝰ. Vos aũt dixi amicos: qꝛ oĩa
q̃cũq; audiui a patre meo nota feci vob. Ioh.xv.b. Sequitur:

Quadru/ plex vinũ

B a ordināuit in me charitatem.
b Fulcite me floribus: ſtipate
c d e me malis: qr amōre lāgueo.

a Ordinauit in me charitatē. Qđ de ſponſi vel ſponſę charitate poteſt intelligi: ſm̄ diuerſas Glo. De ſponſi charitate ſic intelligit: Ordinauit in me charitatem .i. ordinata charitate membra mea: id eſt omnes electos ſibi copulauit/ eminētiora maiori affectu/ ⁊ minora minori cōplectens: id eſt maioribus maiorē/ minoribꝰ minorem cōferens gratiā. Vł ſic. Ordinauit in me charitatē/ ſuam: id eſt erga me: vt mihi prius ſuam exhiberet: et poſtea meā exigeret. Sicut legit. j. Joh. iiij. b. Non quaſi nos dilexerimus deum: ſed quoniā ipſe prior dilexit nos. De charitate ſponſę ſic exponitur: a Ordinauit in me charitatem .i. oſtendit mihi qualiter deus/ qualiter proximus ſit diligēdus: id eſt quo ordine: et quo modo. Ordinem ponit Auguſtinus in libro de doctrina chriſtiana. Primo diligendum eſt quod ſupra nos eſt .i. deus. Secūdo qđ nos ſumꝰ .i. anima noſtra. Tertio qđ iuxta nos ē .i. proximus: homo .ſ. ⁊ angelus. Quarto qđ infra nos eſt: id eſt corpꝰ noſtrū. Aliū ordinē ponit hic Glo. Primo inquit diligēdus eſt deus: ſecūdo parētes: deinde filij: poſt domeſtici: qui et ſi boni ſunt/ malis filijs ꝑponēdi ſt: tandē iīmici. Et huic ordini videt cōtradicere Augꝰ. vbi dicit: Oēs homies ęqualiter diligendi ſunt: ⁊ pari volūtate vita ęterna omnibus eſt optanda. Modū diligendi tam deū ꝙ̄ proximū/ determinat ipſe dominꝰ: Matth. xxij. d. Diliges dominū deū tuū ex toto corde tuo: ⁊ ex toto anima tua: et ex tota virtute tua .i. dulcit/ ſapiēter/ fortit. Vł toto corde: vt omnes cogitationes noſtrę retorqueant in ipſū: tota aīa/ vt oīe deſideriū ſit in ipſum/ vel ꝓpter ipſum: tota virtute/ vt oīa opera fiant ꝓpter ipſum. Et proximū tuū ſicut teipſum .i. ad id quod teipſū/ vł eodem modo quo teipſū .i. minꝰ deo: ⁊ plus ꝙ̄ corpus. Vel ſic. Ordinauit in me charitatē .i. in toto cętu virtutū eā quaſi reginā ⁊ imperatricē conſtituit. Charitas em̄ omnis operatiōis meritorię ꝑnceps eſt ⁊ imperatrix ⁊ etiā forma. Cęterę em̄ virtutes ꝑ ſolam charitatē meritum habent ⁊ gratiā apud deū. Vel/ Ordinauit in me charitatē .i. finem omniū ꝑcęptoꝝ eam cōſtituit: vt .ſ. propter illā excitandā vel cōſeruandā vel augendā vel roborandā/ oīa ꝑcępta ſunt ſcripta. Vñ. j. Timoth. j. b. Finis ꝑcępti eſt charitas. Et Matth. xxij. d. In his duobꝰ ꝑcęptis tota lex pēdet ⁊ ꝓphetę. Et Roma. xiij. c. Qui diligit proximū legē impleuit. Vel/ Ordinauit in me charitatem .i. in medio triū virium .i. in cōcupiſcibili velut lignū vitę in medio paradiſi illam plantauit. Vel/ Ordinauit in me charitatē .i. ordinatā me fecit habere charitatē: vt in via eſſet igniculus: ⁊ in patria caminus: Sicut legit Eſa. xxxj. d. Viuit dominꝰ cuius igniculus eſt in ſion: ⁊ caminus in hieruſalē. Vel/ Ordinauit in me charitatē: vt timor ſit primꝰ quaſi initium ſapientię: ⁊ amor nouiſſimus quaſi cōſummatio eiuſdē. Vel/ Ordinauit in me charitatem: id eſt ſuper omnes animi affectiones eam extulit. Vel/ Ordinauit in me charitatē: quo ad effectus ſiue motꝰ illius: Ut primꝰ motus eius ſit zeli. Cuiꝰ duo ſūt rami .ſ. deſideriū glorię ſponſi: ⁊ ira aduerſus eius contumeliā excandeſcens. Secūdus motus ſit beniuolentię. Cuius tres ſūt rami. Primus eſt quo fratribus bona quę non habent optamus. Secundus quo bona quę habent fratres amamus. Tertius quo eorum profectibus congaudemus. Tertius motus ſit pietatis: Cuius duo ſunt rami. Primus ramus eſt quo malis compatimur. Secundus quo bona noſtra eis communicamus. Quartus eſt terrena ꝓpter deum contemnere. Sequitur: b Fulcite me floribꝰ: ſtipate me malis: qr amore lāgueo. Spōſa eius quem deſiderauerat .i. ſponſi vmbra refrigerata/ fructu cibata/ calice potata/ munere charitatis ordinata: oſtēdit quātū hęc bñficia ſponſi mentē eius erexerint: ⁊ ab amore terrenorū retraxerint. Ut autē ab hac ꝑfectiōe nō deficiat/ cōuertens ſe ad ſocios ſponſi .i. pręlatos/ doctores/ ⁊ angelos/ ait: b Fulcite me floribꝰ .i. exemplis bñ incipientiū me cōſolamini: ⁊ roborate ne cadā. c Stipate me malis .i. exemplis ꝑfectorum munite/ hęc alijs ad imitandū ꝓponendo:

d Quia amore .i. ꝓ amore ſponſi: e Langueo .i. defectū ī amore tēporaliū ſuſtineo. Quātū em̄ ad amorē chriſti quis accedit: tantū ab amore temporaliū langueſcit ⁊ deficit. Vel/ amore langueo .i. ꝓ amore eius pęnas carnis ſuſtineo. Quāto em̄ quis plus ſponſum amat: tanto plus carnem domat: ⁊ ī ipſo ſpiritū roborat. Et quāto languidior fit homo exterior: tanto robuſtior fit interior. Unde .ij. Corinth. iiij. d. Licet is qui foris eſt noſter hō corrūpat: tamē is qui intꝰ eſt renouat de die in diē. Itē nomine florū intelligunt pia vota et ſancta deſideria fideliū: quibꝰ ſponſa fulcit: dum eoꝝ oratiōibꝰ ne deficiat adiuuat. Mala ꝟo ſūt exempla bonoꝝ operū: quibꝰ aduerſꝰ inſultatiōes maledicoꝝ ſpōſa munit: Sic dr̄. j. Pet. ij. c. Cōuerſationē veſtrā int gētes habentes bonā: vt in eo qđ detractant de vobis tanꝗ̄ de malefactoribꝰ: ex bonis opibus vos cōſiderantes glorificent deū in die viſitatiōis: qr ſic ē volūtas dei: vt bñfaciētes obmuteſcere faciatꝭ imprudētiū ignorātiā. Eſt igit ſēſꝰ: O vos adoleſcētulę: o vos amici ſpōſi: b Fulcite me floribꝰ .i. iuuate oratiōibꝰ. c Stipate me malis .i. munite me bonis opibus. Vel aliter vt ſit vox ſpōſę ad oēs fideles qui ī ea ſunt: quoꝝ alij fulciūt ſpōſam roſis/ vt martyres: alij lilijs/ vt virgines: alij violis/ vt confeſſores ⁊ clauſtrales: alij malis .i. opibus miſericordię ſtipāt/ vt doctores ⁊ ꝑdicatores ⁊ boni actiui ī cōiugio viuētes. Vel ſic. b Fulcite me floribꝰ .i. initijs bonoꝝ opeꝝ. Flores em̄ initia ſt fructuū. c Stipate me malis .i. ꝑfectis operibus me munitę. q. d. incipite bona opera/ ⁊ ꝑficite ꝑſeuerādo: vt in bonis opibꝰ veſtris recreando quieſcā: quę adhuc nō valeo plene quieſcere cōtemplādo reuelata facie vultū ſponſi. Dicit etiā hoc cōtra vaniloquos doctores ⁊ ꝑdicatores: Cōtra etiā magniloquos aduocatos: qui oīs ſolis verboꝝ folijs fulcire ⁊ ſtipare volunt eccleſiā: quaſi ſolis folijs ſtare poſſit. Fulcite me/ inqt/ floribꝰ virtutū: ſtipatę me malis/ bonoꝝ opeꝝ/ O infructuoſi ⁊ folioſi doctores: ſub veſtris folijs ego corruo. O ꝟboſi litigatores ego diripior/ ego depredor: veſtrū fulcimentū mihi ruina ē. O doctores veſtra ſtipatio mihi direptio eſt. O litigatores/ ſolis virtutibꝰ ego ſubſiſto: ſolis bonis opibus ego defendor. Igit fulcite me floribus .i. virtutibꝰ/ vel floridis ſentētijs. Stipate me malis/ bonoꝝ operū/ nō folijs eoꝝ. Dū em̄ doctores recta ꝗ̄ docēt/ exēplis deſtruūt: nō ſolū nō fulciunt eccleſiā: ſed diruūt. Ipſi em̄ ſunt colūnę eccleſię: Et ideo nō eſt mirū/ ſi ipſis cadētibꝰ/ cadit eccleſia. Aduocati ꝙ̄ nō ſolū eccleſiā nō ſtipāt/ ſed deuorāt ⁊ impugnāt intolerabiliū ſalariorū exactiōe: et dū ꝓ alijs vident ſtare/ alios impugnāt. Dicit etiā h cōtra ꝑlatos: qui eccleſiā vmbra ęgypti et baculo arūdineo pharaonis .i. potentia ⁊ ꝓtectione ſeculari ſolūmō fulcire ⁊ ſtipare conant. Clamant em̄ nobilibus ⁊ potentibꝰ: indiget eccleſia vt eis fulciat ne corruat: et ꝓtegat ꝑ eos ne tꝑalia ſua amittat. Et hi ꝗ cū ecclīā tēporalit ꝓtegere videant: maxime eā depaupāt expēſis itolerabilibꝰ: ⁊ debitꝭ inſolubilibꝰ onerāt: ⁊ ꝑſonis iutilibꝰ aggrauāt. Eccleſia igit ſub onere ſumptuū ſupfluoꝝ depſſa/ ſub pondere † ſubditorū iniquorū grauata: ramoſitate nepotulorū inutiliū/ ⁊ aliorum cognatorū repleta: iam nō valens ſubſiſtere/ clamat: O pręlati/ b Fulcite me floribꝰ: ſtipate me malis .i. viros fide florentes ⁊ ope fructificātes: fama redolentes/ ⁊ vita reficientes/ in me inſtituite ꝗ me fulciant ⁊ defendāt: d Quia amore .i. deſiderio taliū/ lāgueo. Gregꝰ ꝓ h: Amore langueo: ponit/ Vulnerata charitate ego ſū. Eſt aūt triplex languor amoris in ſponſa. Languet enim vilitate/ timens ne ꝓpter vilitatem peccatoꝝ ſuoꝝ/ ſponſus ab ea receſſerit. Languet anxietate/ timens ne ꝓpter virtutū inopiam ſponſus redire nolit. Languet inſtabilitate/ timens ne feruor iuus tepeſcat propter tędiū. Et contra hunc triplicem languorem quęrit ſponſa triplex remediū. Contra primū/ florum amęnitatē/ dicens: Fulcite me floribus. Contra ſecundū/ fructuū vbertatē/ dicens: Stipate me malis. Contra tertiū/ lęuā ſponſi ſub capite ad ſuſtētationē: et dexteram in amplexu ad delectationē. Unde

Al. [illegible]

Triplex languor

delectationem. Unde ſubdit: a Leua eius ſub capite meo: ⁊ dextera illius amplexabiť me. Et ſignāter ſequiť h: Viderat em̄ ſponſā ſpōſus debilē ⁊ languentē et fulciri querentē: ⁊ ideo leuā capiti ſuo ſuppoſuit. Un̄ in gratiarū actionem erumpēs ait: a Leua eiꝰ ſub capite meo .i. ſub mente. Leua ſponſi/cōminatio ſupplicij eſt: que ideo ſub capite ſponſe eſt: q̄ non iā timore ſed amore ſeruit. j.ſ.a. ʒ.b.et.5. ca.8.a.

a Leua eius ſub capite meo: ⁊ b dextera illiꝰ amplexabiť me. c Adiuro vos filie hierl'm p f capreas ceruoſq̄ cāpoꝝ: ne g ſuſcitet h neq̄ euigilare facia i tis dilectam k donec ipſa ve/

b Et dextera illiꝰ .i. p̄miſſio regni illius: c Amplexabiť me/in futuro: qn̄ diceť mihi: Veni de libano ſpōſa mea: veni de libano: veni coronaberiſ. .j. iiij. b. Vel leua ſpōſi/iuſticia eſt: que p̄ timorē fulcit eccleſiā/ne corruat in peccatū. Dextera ſponſi eſt miſericordia: que p̄ ſpem amplexať ⁊ cōſolať eccleſiā/ne deſperet. Et de hoc amplexu dextere dic̄ Pſ. Multa flagella pctōris: ſperantē aūt ī dn̄o miſericordia circūdabit. Pſ.31. Sed q̄ nō vndiq̄ ab omni aduerſitate ꝓtegit ſpōſus eccleſiā modo: nō dicit: et dextera illiꝰ amplexať me: ſed/amplexabiť me: qn̄ fiet ſermo qui ſcriptus eſt: abſorpta eſt mors in victoria .j. Corinth. xv. g. Hec eſt gloria ſponſe/ꝙ puluinar habet iuſticiam. Diciť econtrario: adultera anima gaudet puluillo vanitatis .i. adulatione fulciri a miſeriſ adulatoribꝰ: De quibꝰ diciť Ezech. xiij. c. Ve qui cōſuūt puluillos ſb oī cubito manꝰ: ⁊ faciūt ceruicalia ſub capite vniuerſe carnis. Eſa. ix. c. Et erūt q̄ beatificant ꝑlm iſtū ſeducētes/⁊ qui beatificanť p̄cipitati. Itē leua ſpōſi/poteſtas ſecularis: dextera/poteſtaſ eccl'iaſtica. Leua igiť ſpōſi ſub capite ſpōſe/ē poteſtas ſecularis ſb cetu apoſtolico/ſb romana eccleſia. Et de hoc gloriať eccleſia ꝙ leuā qua cōprimi ⁊ impugnari ⁊ trucidari ſolebat ⁊ ꝯſueuerat/ modo ſub capite ſuo ſubiectā habeat. Dextera v̄o amplexari ſe gaudet: quia ſola eccl'iaſtica poteſtate vult ꝓtegi ⁊ defendi p̄ miſtros ſuos. Et h ſignificatū ē Matth. xxvj. e. vbi dn̄s dixit petro: Cōuerte gladiū tuū ī locū ſuum. Item p̄ leuam ſignificať actiua: p̄ dexterā cōtemplatiua. Illā habet ſpōſa ſub capite: q̄ p̄ eam ſuſtentať. Iſta amplexať: q̄ cōtemplatiua artiꝰ aſtringit ſpōſam ſpōſo. Itē p̄ leuā ſpōſi ſignificanť mali: p̄ dexterā/electi. Illos habet ſponſa ſub capite: quia caput eius ne in lutum delitiarum et diuitiarum ſubmergatur/ multis tribulatiōibꝰ et impugnationibus eleuat: quod etiam ſignificatū eſt Gen̄. vij. c. vbi dicitur: Multiplicate ſunt aque et eleuauerūt arcā in ſublime a terra. Dextera v̄o amplexať ſpōſam: q̄ electi tota charitate eccleſiā amplexanť: vt potiꝰ velint interfici q̄ ab ea ſepari. Itē p̄ leuā/ſicut dicūt Glo. ſignificanť tempalia q̄ data ſūt eccleſie ad ſuſtētationē: ⁊ iō ſub capite habet leuā. Per dexterā ſignificať eterna bona: q̄ ī futuro ſpōſā vndiq̄ circūdabūt. Un̄ gloriādo dic̄: a Leua eius ſub capite meo .i. cōſolatio tēporaliū ſb mēte p̄ cōtemptū ꝯculcāte ea: ſed tm̄ ad ſuſtētationē habēre. b Et dextera illiꝰ .i. iocūditas eternoꝝ: c Amplexabit me/in futuro. Et ſūpta ē hec expoſitio de Prouer. iij. c. vbi dr̄: Lōgitudo dieꝝ ī dextera eius: ⁊ in ſiniſtra illiꝰ diuitie et gloria. Notabile autē eſt qd̄ dicit: Leua eius ſub capite meo: nec addidit/ eſt vel fuit: vt p̄ hoc innueret ꝙ omni tp̄e temporalia debet habere eccl'ia tm̄ ad ſuſtētationē/nunq̄ ad delectationē. Etiā defectꝰ verbi ſignificat/ ꝙ ipſa temporalia ī defectu continuo ſūt: et
Pſ.112. p̄ hoc nec vere ſunt. Item notandū ꝙ leua ſpōſi ſuppoſita eſt lapſo vt erigať de ſtercore. Un̄ Pſ. Suſcitās de ťra inopē et de ſtercore erigēs pauperē. Itē ſupponiť iuſto ne deficiat in labore. Un̄ Heb. xij. a. Recogitate eū q̄ talē ſuſtinuit aduerſꝰ ſemetipſū a pctōribꝰ ꝯtradictionē vt nō fatigemini ani/
Pſ.4. mis vr̄is deficiētes. Itē ſupponiť deuoto vt q̄eſcat ī ſuperioꝝ cognitione. Un̄ Pſ. In pace ī idipſū dormiā ⁊ requieſcā. Et Cant'. v. a. Ego dormio ⁊ cor meū vigilat. Primus
Pſ.36. dic̄: Cū cecidero nō collidar: q̄ dn̄s ſupponit manū ſuā: ſm
Pſ.143. hoc dr̄: leua/leſis valens. Secūdꝰ dicit: Emitte manū tuā de alto: eripe me ⁊ libera me de aquis multis: ⁊ de manu filiorum alienorū: ſm hoc diciť: leua/lauans natantes. Tertius dicit: In vmbra manus ſue protexit me: Eſa. xlix. a. ſm hoc diciť: leua/quaſi leta vacantibus. Dextera v̄o que non ſupponiť ſed amplexať/ tria facit: tangit/ſtringit/ ⁊ vnit. Tangit/ vt ſpōſa ſponſum ſup̄ omnia diligat. Stringit/ vt inſeparabiliter ei adhereat. Unit/ vt in regno pariter cū ipſo gaudeat. Propter primū dicit: Charitas dei diffuſa eſt in cordibꝰ noſtris p̄ ſpiritūſanctum qui datus eſt nobis: Roma. v. a. Propter ſecundū dicit: Adheſit anima mea poſt te: me ſuſcepit dextera tua. Al. ꝗ aduſq̄ Pſ.62. Propter tertiū dicit .j. Corinth. xv. d. Cum autē ſubiecta fuerint illi omnia: tūc ⁊ ipſe filiꝰ ſubiectꝰ erit illi q̄ ſubiecit ſibi oīa/ vt ſit deꝰ omnia in omnibꝰ. Sponſa itaq̄ ſic ſuſpenſa inter leuā ⁊ dexterā ſpōſi/ merito dicit: Leua eius ſub capite meo ⁊c. d Adiuro vos filie hieruſalē p̄ capreas ceruoſq̄ camporū: ne ſuſcitetis neq̄ euigilare faciatis dilectam donec ipſa velit. Huc uſq̄ vox ſponſe bn̄ficia ſpōſi recolentis: vt ſic minores ad amorē ſponſi alliceret. Quātū v̄o ſponſus miſeratus ſit languorē ſponſe/quātumq̄ eam habere amplexibus ſuis gaudeat: his verbis inſinuat/ dum omnē tumultū/ omnē turbationē/ oīe quod impedire poſſit eius quietem/ſub adiuratione interdicit. Somnus ſponſe accipiť hic quies cōtemplationis: vbi nō ſolum quieſcit ſponſa a turbine ⁊ tumultibꝰ actiue: ſed etiā multiplicibꝰ delitijs reficiť: Ibi em̄ dei viſionibꝰ illuſtrať oculis/ et amplexibꝰ eius fruiť: ex quibꝰ ꝑmixtione ſanctiſſima fecundať. Filie hieruſalē/diciť eccl'ie vl' plebes in fide generate: quarū ꝑicula ſollicitudines p̄latoꝝ ⁊ doctoꝝ eccleſiaꝝ vigilantiū requirūt. Capree ⁊ cerui campoꝝ ſūt doctores ⁊ p̄lati eccleſiaꝝ: in quibꝰ ſpōſa cōtemplando quieſcit ⁊ dormit cū ſpōſo. Sed et hunc ſomnum iocūdiſſimū inquietāt ⁊ ꝑturbāt filie hieruſalē/cauſarū tumultibus/ vagitibus querimoniarū/ iugibus infirmitatum planctibus. Unde dicit eis ſponſus: d Adiuro: id eſt cōteſtor: e Vos filie hieruſalē .i. plebes ſubdite generate in fidē ab illis qui deum ꝓpius vident. f Per capreas ceruoſq̄ camporū .i. amore quo diligitis doctores ⁊ p̄latos eccleſiarū: g Ne ſuſcitetis/a ſomno exigētia peccatorū: vel litium veſtrarū: h Neq̄ euigilare faciatis: id eſt in aliq̄ cōmoueatis: i Dilectā: id eſt ſponſam in amore meo quieſcentem et cōtemplationi vacantem. k Donec ipſa velit: id eſt donec ſpontanea voluntate p̄ neceſſitate vel vtilitate minorū ipſa exeat a lecto cōtemplationis ad agrū actionis. q. d. ſponſus ſubditis: Adiuro vos p̄ amorem quem debetis doctoribus et p̄latis/ne aliquid faciatis ꝓpter quod oporteat eos quietē cōtemplationis relinquere: ⁊ diſcordijs veſtris pacificādis intereſſe/ vel egritudinibus peccatoꝝ veſtroꝝ curandis/ſacramētoꝝ vel diſcipline medicamenta adhibere. Et bene p̄ capreas/doctores: et per ceruos/prelati accipiunť. Capree em̄ viſum habent ꝑſpicacem/ardua paſcua querūt/ viridiores herbas comedunt/ruminant ⁊ findunt vngulam: Sic doctores intellectū ꝑſpicacem in ſpiritualibus inueſtigandis habent vel habere debēt: Arduas veritates ſacre ſcripture quibus paſcantur querunt: Non em̄ omnis veritas paſcua eſt doctorū/ maxime cōtemplatiuoꝝ ardua veritaſ ⁊ alijs iacceſſibilis: Sētentiaſ meliores ⁊ veriores ⁊ vtiliores auditoribus ſibi ſtudendo incorporant vt poſtea docendo vel p̄dicādo refundāt: Ruminā meditando: Findunt vngulā diſcernēdo ⁊ diſcretionē vbiq̄ ſeruando/ſtudendo ⁊ docendo. Cerui tempore amoris diſcedētes a patria/alter alteriꝰ clunibus ſuppoſito capite trauſeuntes per flumen ſe ſuſtentant: ordinate incedunt: primus fert/ vltimus fertur: primo fatigato/ vltimus ſuccedit: canibus inſequentibus/cornibus dorſo impoſitis/per dumeta illeſi incedunt ⁊ euadunt: caligantibus oculis ſerpentem comedunt: et hauſto fonte/viſum recuperant et iuuentutem: pilos deponunt: ſaltibus magis q̄ paſſibus innitentes: hiantia ⁊ ſpinoſa ⁊ lutoſa tranſiliūt: nihil durum habent exterius niſi cornua. Ecce tales

Proprietates capreaꝝ

Proprietates ceruoꝝ

nna. Ecce tales debēt eē ꝓlati: Amore dei debēt relinquere ꝓpria: debent etiā mutuo alt alterius onera portare: delitias et diuitias hu9 mūdi cōtemnēdo trāsire: ī oib9 factꝪ suis ordinate ꝓcedere: auctoritatē ⁊ potestatē ꝓlatiōis dum vrgētur a detractoribus/ dorso patientię debent imponere/ et sic illesi poterūt transilire: ⁊ serpentē: id est diabolū debent comedere. i. in se ⁊ subditis deuorare ⁊ annihilare: ⁊ potato fonte sapientię: id est christi doctrina/ visum interiorem peccatorum caligine obscuratum poterunt recuperare gratia dei illustratum: et sic vetustate culpę deposita/ per nouā gratiā iuuenescere: pilos. i. supflua debent deponere: et saltibus: id est mentis eleuatione debēt hiantia superbię/ et spinosa auaricię/ ⁊ lutosa luxurię ptransire. Nusq̄ etiam debent habere duriciā/ nisi in cornibus: id est in potestate dignitatis: ⁊ hoc ꝓ loco ⁊ tempore in subditoꝝ excessibus corrigēdis. Quare autem sponsus adiurauerit adolescētulas per capreas ceruosq̄ camporum ⁊ non potius montium/ admirantur aliqui. Sed sciendum ꝙ capreę ⁊ cerui montiū: id est anachoretę/ heremitę/ claustrales quidā: nunq̄ de montibus: id est de alto contemplatiuę ad plana actiuę descendunt: capreę vero et cerui camporum: id est doctores et prelati ecclesiastici/ plus in planis actiuę q̄ in sublimibus contemplatiuę morari coguntur: et ideo plebes subditę per istos potius adiurantur: vt quāto eos vtiliores ⁊ ꝓ se vigilantiores esse cognoscūt: tanto eis pareant facilius/ ⁊ vacare pmittant liberi9 contemplationi/ donec ipsi velint: id est donec hauserint contemplando qđ refundant postea ꝓdicando. Quid enim aliud faciunt sacri doctores ⁊ ꝓlati/ cogitantes/ meditantes/ studentes/ cōtemplatiōi vacātes: q̄ escas subditꝭ ꝓparare/ vasa craterarꝝ implere/ vasa musicoꝝ temperare ad canēdum ⁊ citharizandū/ retia reficere ad piscandum/ iacula acuere ad venandū: Igit̄ o pulli coruorum ne ꝓhibeatis parentes vestros a pastu: quia nō pascent vos/ nisi prius pauerint se. O cōuiuę ne ꝓhibeatis vasa craterarum impleri/ si vultis inebriari bono vino. O lugentes nolite ꝓhibere vasa musicorū: id est psalteriū et citharā/ ⁊ huiusmodi vasa temperari/ si vultis cęlestibus cantilenis demulceri. O reges o principes/ ne ꝓhibeatis acuere tela venatores vestros ⁊ piscatores vestros reficere retia/ si vultis bonos pisces ⁊ venationē optimā mādu care. Qđ est dictu: **Adiuro vos filię hierusalē per capreas ceruosq̄ camporū**: id est ꝑ amorē quem debetis ꝓlatis ⁊ ꝓdicatoribus vestris vel doctoribus: vł si vultis doctores vestros eē capreas ꝑspicacitate/ vt vobis recte videāt et ꝓuideant: ⁊ ꝓlatos ceruos virtuositate/ vt cornibus virtutum protegant vos ⁊ defendant: **Ne suscitetis** eos inquietudine aliqua a lumine cōtemplationis/ a colloquio sponsi. **Neq̄ euigilare faciatis**/ a somno cōtemplatiōis: vt quietem eorum irrumpere faciatis: **Donec ipsa velit**. i. donec tempus congruū aduenerit: qđ eorum arbitrio relinquit̄ iudicandū. Videant ergo doctores ⁊ ꝓlati quādo dormiendū et quādo vigilandū: quādo laborandū/ ⁊ quādo quiescendū sit. Aliter. Capreę ⁊ cerui camporū: id est sapientes ⁊ potentes seculi/ ꝑ campos licentię vagantes: latitudinē vanitatis ⁊ voluptatis sequētes: quorū venatio: id est cōuersio desiderabilis est filiabus hierusalem: et ideo ꝑ illos adiurant̄ quorum captionem esuriunt/ ne sacros venatores a ꝓparatiōe venationis ꝓhibeant. Et hoc est: **Adiuro vos filię hierusalē ꝑ capreas ceruosq̄ campoꝝ**: id est si vultis capreas ceruosq̄ camporū/ ⁊ eis refici ⁊ saciari: **Ne suscitetis neq̄ euigilare faciatis dilectā donec ipsa velit.** Scđm hoc capreę ⁊ cerui montiū sunt dęmones ꝑspicaces subtilitate naturę/ fortitudine et elatione velut cornib9 eleuati: ꝑ quos filię hierusalē non adiurant̄: eo ꝙ eorum captio desperata sit. De his sacris piscatoribus ⁊ venatorib9 dicit domin9/ Hiere. xvj. c. Ecce ego mittā piscatores multos dicit dominus: ⁊ piscabuntur eos: et post hęc mittam eis venatores multos: et venabunt̄ eos de oi monte: ⁊ de omni colle: ⁊ de cauernis petrarū. Et Gen. xxvij. a. dicit isaac esau filio suo: Sume arma

a b **lit. Vox dilecti mei: Ecce iste venit saliens in montibus/ transiliens colles.**

tua/ pharetrā ⁊ arcū ⁊ egredere foras: Cūq̄ venatu aliqđ apphēderis/ fac mihi īde pulmentū/ sic velle me nosti: ⁊ affer vt comedā/ ⁊ bn̄dicat tibi aia mea anteq̄ moriar. Qđ vnicuiq̄ doctori ⁊ ꝓdicatori dicit domin9. Sequit̄: a **Vox dilecti mei.** Audiens sponsa adiurationē sponsi: vidensq̄ hanc determinationē appositā: donec ipsa velit: animaduertit latenter sibi precipi vt ipsa sponte surgere velit: et ideo ꝓmittit se surrecturā. Sȝ ꝑmo ostendit sponsū talē esse ꝓ quo libenter surgendum sit. Et hoc est: Filię hierusalē vobis adiuratio facta est/ ne me suscitetis. Et iterꝫ mihi subito/ a **Vox dilecti mei**: id est sponsi mei quem diligo facta est: hęc. s. quę sequit̄: Surge propera amica mea ⁊c̄. Et possent quęrere adolescentulę: Vbi est dilectus tuus: quomō vocē eius audire potuisti: b **Ecce iste venit saliens in mōtibus/ transiliens colles.** Nō dicit: Ecce ille vel ipse: sed/ **iste venit**: duplici demōstratione vtēs/ Ecce ⁊ iste. Per qđ insinuat spōsa ꝓsentiā incarnatiōis ⁊ manifestationē eius mūdo: sicut dicit̄ Baruch. iij. d. In terris visus ē: ⁊ cū hominib9 conuersatus est. Cuius saltus in montibus ad litteram dici possunt alacres ascensus eius in montes: vel doctrina et mirabilia quę fecit in montibus/ possunt dici saltus. Saltus enim mirabilis fuit ipsa transfiguratio: qua de statu infirmitatis/ ꝫm iudiciū apostoloꝝ/ in statum glorię saltauit. Item saltus erant subitę apparitiones ipsi9 in montibus/ ad litterā: ⁊ in sanctis/ mystice. Subito eñ apparet in eis/ qbus subito se reuelat: ⁊ ab eisdem subito exilit/ a quib9 mira velocitate disparet. Transilit autem colles: id est minores sanctos/ in quib9 non ita euidenter apparet. Vel transilit colles: id est superbos: quorum vita tota procliuum est: nec ad altitudinē montiū: id est sanctoꝝ attingit: nec ad vallem humiliū descēdit: sed in medio quasi parata ad precipitiū pendet. Colles ergo transilit sponsus: qꝛ illis gressuū suorū vestigia: id est affectuū vł operū nulla imprimit. In mōtibus salit: qꝛ illis imitationis suę vestigia ꝓfundius infigit. In vallib9 ꝟo humiliū ⁊ in planicie iustorum simpliciter ambulat: qꝛ in eis minus expressa vestigia sua format. Vel montes sunt sublimiores angeli: in quib9 sponsus salit: quia per eos aduentus suus in carne mūdo innotuit. Colles sunt dęmones ab altitudine angeloꝝ sanctoꝝ cadentes: nec tamē ad vallem humilitatis peruenientes: quos veniens sponsus transiliit: qꝛ nulla signa sui aduent9 quib9 eū cognoscerēt eis impressit. Vł montes sunt ipsa iusticia: sicut dicit̄ in Ps̄. Justicia tua sicut montes dei. Pluraliter dicit/ sicut mōtes dei: qꝛ iusticia nō vnus mons: sed plures mōtes est. Alia ē eñ disciplina ꝓlatoꝝ: alia obediētia subditorū: alia ęquitas ꝓrimorū: alia fides pactorum: alia veritas ꝓmissoꝝ: alia simplicitas factorū: qđ dicimus mendaciū hypocritaꝝ. Hęc sunt sex partes siue species iusticię: quasi sex montes ęterni: a quib9 mirabiliter illuminat deus. In his mōtibus salit sponsus: dum magnificis harū virtutū operibus cooperat̄ interius: dum merito illarū operatorib9 iocūdissimā sui ꝓsentiā exhibet: Sicut legit̄ Sap. vj. b. Clara est ⁊ quę nunq̄ marcescit sapientia: ⁊ facile videt̄ ab his qui diligūt eam: ⁊ inuenit̄ ab his qui quęrunt illam: pręoccupat qui se cōcupiscunt: vt illis se prior ostendat: quoniā dignos seipsa circūit quęrens/ et in vijs suis ostendet se illis hilariter. Ecce saltus ⁊ tripudiū quod facit sponsus in magnificis operib9 iusticię: In minoribus ꝟo operibus iusticię simpliciter ambulat: quę ꝑ colles intelligūt̄. Vł in hoc ꝙ dicit: **saliens**/ et/ **transiliēs**: potest intelligi festinatio sponsi ad remunerationē electoꝝ: Sic legit̄ Eccī. xi. c. Benedictio dei in mercedē iusti festinat: ⁊ in honore veloci ꝓcessus illius fructificat. Vel certe exultatio et desiderium sponsi festinantis est in amplexus sponsę: quia delitię eius sunt esse cum filijs hominū: Prouerb. viij. d. Vel cōculcatio superboꝝ in quib9 quasi saltans eos/ toto pondere irę suę calcat: sicut legit̄ Eccī. xxiiij. a. Supboꝝ ⁊ humiliū corda/ semetipsos ī ꝓceps desperatiōis deijcientium/ ꝓpria virtute calcaui. Item montes sunt viri cōtemplatiui: in quib9 salit sponsus: qꝛ eis quasi exultans/ ⁊ de loco

exultās/⁊ de loco ad locū exiliens appropinquat: Verbi gra/
tia: Nūc in ſublimitate intellectus coruſcat: nunc in puritate
affectus iocundat: nūc in humilitatis ꝓfunditate magnificat.
Vel ſalit in montibus: quia eos ſalire facit ſaltibus mirificis:
Quoꝝ primo tranſilit caro ⁊ ſalitur in ſpiritū: quia qui in car
ne ſūt/ deo placere nō
poſſunt: Roma. viij.
b. Secundo tranſilit
mūdus ⁊ ſalitur in cę/
lū: vt poſſimus dicere

a **Similis ēſt dilectus meus caprę hinnuloꝗ ceruoꝝ.**

cū apoſtolo: Noſtra cōuerſatio in cęlis ē: Phil. iij. d. Tertio
trāſiliunt dęmonia. i. ſpūales nequicię: vt ſit i pace loc⁹ noſter:
confractis potentijs/ arcu/ ſcuto et gladio et bello: dracone
infernali ⁊ angelis eius/ de cęlo noſtrarū mentiū extractis/ ne
inueniat in eo amplius locus eorum: ſicut legit Apocl. xij. b.
Quarto tranſilit homo ſeipſum/ et ſalit in deū: vt poſſit vere
Gal. 2. d. dicere cū apoſtolo: Viuo iam nō ego: viuit vo in me chriſt⁹.
Iſto ſaltu mirifico homo ſe exuit rebus omnib⁹/ ꝓpria volū/
tate ⁊ ſenſu ꝓprio: ⁊ induit dn̄m ieſum chriſtū: cui⁹ poſſeſſio/
nē/ cui⁹ voluntatē/ cui⁹ ſenſum ſua facit: nec alia habere vult.
Et de hac induitiōe dr̄ Ro. xiij. d. Induimini dn̄m ieſū chri/
ſtū. Et. Gal. iij. d. Quicūꝗ i chriſto baptiʒati eſtiſ chriſtū in
duiſtis. De h̄ ſaltu dr̄ Thren. iij. d. Sedebit ſolitari⁹ ⁊ tace
bit. i. nud⁹ ⁊ ſpoliatus/ ꝑdicto mō: ⁊ leuabit ſe ſuper ſe. Hos/
ſaltus/ ſex alij ſaltus ſequent: quib⁹ aſcēdendo in cogitatione
ſaliūt cōtemplatiui. Primo in cogitatiuā: ſecūdo in medita/
tiuā: tertio in cōtemplatiuā: quarto in ꝓphetatiuā: quinto in
extaſim ſiue raptū: ſexto in viſionē manifeſtā. Sic igitur ſalit
ſpōſ⁹ i mōtibus. Et hos ſalt⁹ fac pot⁹ aquę ſapiētię ſalutaris
ſaliētis i vitā ęternā. Colles vo ſūt actiui/ circa exteriora ne/
gocia occupati: q̄s tranſilit dn̄s: quia in eos nō facit hos ſal/
tus: nec in eis tripudiat ſicut facit in cōtemplatiuis. Dicit ꝗ
ſponſa: **Vox dilecti mei**/ quę ſequit: Surge ꝓpera amica
mea ⁊c̄. Vl' qua adiurauit vos ne me ſuſcitetiſ. i. ab ei⁹ amplexi
bus abſtrahatiſ: neꝗ euigilare faciatiſ a ſomno cōtemplatiōis
quo cū ipſo dormio. Et ſi vultis/ poteſtis eū inuenire mecū:
Inardeſcēſ em̄ accelerat i amplex⁹ meoſ: Et ecce mō iſte lau/
dabilis: mirabilis: amabilis. Laudabilis in creaturis/ q̄s ſapi
enter gubernat. Mirabilis i ſanctis ſuis: q̄s potēter gloriſi/
cat. Amabilis i ſeipſo: qui ſe mihi tam benigne reuelat. Iſte
inꝗ formoſus i ſtola ſua/ venit. Unde/ ⁊ quo: De cęlo/ in mū
dum: de ſinu patris/ in vterū virginis. Vn̄ Ioh. xvi. f. Exiui
a patre ⁊ veni i mundū. Et ꝓpter quid: Quē q̄rere ꝗ pierat:
drachmā reqrere quā ꝑdideram: Lucl. xv. b. Et quō venit:
Exultāter/ feſtināter: qꝛ ſaliēs i mōtib⁹. i. de mōte ſaliens in
montē: ⁊ pertrāſiēs colles deſiderio veniendi ad me/ de ſinu
pr̄is/ venit in mōtē ſeraphin: ⁊ de mōte ſeraphin ſalijt i mō/
tem cherubin: et de illo in montē thronorum: deinde ſalijt in
montē dominationū: et de illo in montē principatuū: deinde
in montē poteſtatū: de illo in montē virtutū: deinde in mon/
tem archangeloꝝ: Et tūc trāſilijt colles. i. mōtes angeloꝝ: et
ſalijt i montē. i. i ventrē beatę vginis. Nō em̄ angel⁹ ſ; arch/
angelus miſſus eſt ad beatā virginē mariā nunciare aduentū
ſponſi: ⁊ ꝑparare ei hoſpitiū. Per quod patet ꝙ tūc trāſilijt
colles: id eſt minores angelos: quib⁹ ſuā incarnationē nō re/
uelauit. Reuertēdo vo ad patrē: nō trāſilijt colles: īmo ꝑma
die hoſpitatus eſt apud eos. Quare ipſi ꝑmi occurrūt ei di/
Eſa. 63. a. centes ⁊ admirantes: Quis eſt iſte qui venit de edom: id eſt
de mūdo: Secūda die mā ſit apud archangelos: tertia apud
virtutes: quarta apud poteſtates: quinta apud principatus:
ſexta apud dominatiōes: ſeptima apud thronos: octaua apō
cherubin: nona apud ſeraphin: decima fuit apud patrē: ⁊ tūc
miſit apoſtolis ſpiritūſanctū ſic̄ ꝓmiſerat. Unde decem tm̄
dies ſunt ab aſcenſiōe vſꝗ ad pentecoſten. Et hoc eſt qd̄ di/
cit/ Eſa. xxxviij. b. Reuerſus eſt ſol decem lineis per gradus
quos deſcenderat. In ſignū hui⁹ nonies dicit kyrieeleiſon in
miſſa: ⁊ decimo loco dicit: Gloria in excelſis deo: quaſi iam
ventū ſit ad patrem. Vel ſalit in mōtibus: id eſt de monte in
montē: h̄ eſt de patriarcha in patriarcham: de ꝓpheta in ꝓ/
phetā: de rege in regem: donec venit in mariā. Et hos ſaltus
manifeſtat/ Matth. j. a. deſcēdēdo: Abraā genuit iſaac: iſaac
aūt genuit iacob ⁊c̄. Et hoſ eoſdē ſalt⁹ narrat Lucl. iij. e. ſed
aſcēdendo. Itē notandū ē hic ꝙ dilect⁹ increpat dilectā errā/
tem/ confortat pugnantem/ laudat triumphantē. Et ideo tri/ Triplex vox ſponſi
plex eſt vox dilecti. Vox increpans errantē: vox confortans
pugnantem: vox lau/
dans triumphantem.
De prima dicit: Vox Pſ. 28.
dn̄i ſuper aquas: de⁹
maieſtatiſ itonuit/ in/
crepādo/ vt errans cōuertat. De ſecūda: Vox dn̄i in virtute:
vt pugnans cōfortet. De tertia: Vox dn̄i in magnificentia:
vt triumphans coronet ⁊ laudet. Prima confringit cedros
. i. ſupbos per pęnitentiā: Vn̄ ſequitur quarta vox/ ꝗ reſpon/
det ꝑmę: Vox dn̄i cōfringētis cedros. Secūda intercidit flā/
mā ignis. i. ſuperat vęhementiā temptatiōis ꝑ victoriā: Vn̄
ſequit quinta vox/ ꝗ reſpōdet ſecūdę: Vox dn̄i intercidentis
flammā ignis. Tertia ꝑparat ceruos ſaliētes in vitā/ ⁊ cōden
ſa reuelat glorię: Vn̄ ſequit ſexta vox/ ꝗ reſpōdet tertię: Vox
dn̄i ꝑparantis ceruos. De ꝑma dicit/ Geñ. iij. b. Vocem tuā
dn̄e audiui in paradiſo et timui/ eo ꝙ nudus eſſem. De ſecū/
da dicit/ Ioh. x. e. Oues meę vocem meā audiūt. De tertia
dicit Ioh. iij. d. Amic⁹ ſponſi ꝗ ſtat ⁊ audit eū/ gaudio gau/
det ꝓpter vocē ſponſi. Sed hanc triplicē vocē ſponſi ne au/
diat/ impedit triplex vox ꝯtraria. Nimis tumultuoſa. ſ. vox
carnis: ꝗ clamat ꝑ deſideria voluptatū. Vox mūdi: quę cla/
mat ꝑ appetentiā dignitatū. Vox diaboli: quę clamat ꝑ inui/ Al. ſupernoꝝ profectuum
dentiā fratrū ⁊ factorū ꝑfectorū. Item notandū ꝙ in h̄ ſaltu
ſpōſi/ triplex eius aduentus includit: Quoꝝ prim⁹ eſt in car/
ne/ quo venit ad redimendū. Secūdus in corde: quo venit ad
ſanandū. Tertius in maieſtate: quo venit ad ſaluandū. Et in De triplici ad/uentu ſponſi.
figura hui⁹ triplicis aduētus canit hoc reſponſoriū: Aſpici/
ens alonge/ triplici verſiculo terminatū: quoꝝ ꝑmus ad pri/
mū aduentū: ſecūdus ad ſecūdum: tertius ad tertiū pertinet.
Sequit. a **Similis eſt dilectus meus caprę hin/
nuloꝗ ceruoꝝ.** Quaſi adoleſcētulę interrogaſſent ſpon/
ſam quō dilectus eſt ſaliēs in mōtibus/ tranſiliens colles: re/
ſpōdit: Quia/ a **Similis ē caprę hinnuloꝗ ceruo/
rum:** quoꝝ alterū acutiſſime videt: alterū velociſſime cur/
rit. Et vtrūꝗ fuit neceſſariū. Niſi em̄ acute videret/ n̄ poſſet
in currēdo diſcernere: in quib⁹ ſalire ⁊ quos trāſilire deberet.
Per velocitatē em̄/ ſaluātis deſideriū: ꝑ viſum/ eligētis iudi/
ciū deſignat. Compat igit ſiue aſſimilat ſpōſus caprę: quia
acute videt. Oīa em̄ nuda ⁊ apta ſūt oculis ei⁹: Heb. iiij. d.
In altis mōtibus habitat. i. in ſanctis viris vita eminentiſſi/
mis. Unde Pſ. Qui in altis habitat ⁊ hūilia reſpicit in cęlo Pſ. 112.
⁊ in tra. Velociter ſaltat: qꝛ cōtemplātib⁹ ſubito ſe videndū
intellectui ⁊ deguſtandū affectui parūper exhibet: ſed ſtatim
reſiliens/ iocunditatē aſpectus ſui/ ⁊ ſuauitatē amplexus ſub/
trahit ⁊ diſparet vix viſus. Itē caprea venatores alōge cō/
ſpiciēſ/ ad ardua mōtiū ſurgit: ⁊ ſic ſpōſus vbi venatoreſ egre
gios. i. ꝯtēplatiuos ſctōs viderit ſe ſequētes/ fugit ad ardua.
Unde. j. vj. a. Auerte oculos tuos: quoniā ipſi me auolare
fecerūt. Item caprea ex laſciuia quadā aliquādo ſe venatori/
bus ⁊ canibus exhibet: ⁊ ſic prouocat ad ſequendū ſe: Sic et
ſpōſus aliquādo i oratione ſe exhibet vt ardenti⁹ poſt ipſum
currat. Item caprea de ſuo latibulo latratibus canū compel/
lit egredi: Sic ⁊ ſpōſus plāctibus/ gemitibus/ rugitib⁹/ ſuſpi/
rijs/ eiulatibus/ vlulatib⁹ cōtemplantiū ⁊ orantiū compellit
exire de ſuo latibulo/ vbi ſe clauſum ꝑ iuſticiā tenet peccatis
noſtris exigētibus. Siquidem peccata noſtra diuiſerūt inter
nos ⁊ deū noſtrū: Eſa. lix. a. Item rętiaculis capit: ⁊ ſpōſus
amore ſpecioſarū mentiū velut quibuſdam funibus captus
ligat. Item caprea in locis tam excelſis aliquādo habitat/ vt
illuc canes aut venatores irrepere nullaten⁹ poſſint: ⁊ non vi
ſa a venatoribus/ videt eos: Sic ⁊ ſponſus lucē habitat inac/
ceſſibilem. j. Timoth. vlt. c. et non viſus venatores ſuos de
longe cōtemplat quiet⁹ in loco ſuo. Vn̄ Eſa. xviij. b. Quieſcā
et cōſiderabo in loco meo ſic̄ meridiana lux clara eſt. Ex his
cauſis caprę ſilis eſt dilect⁹/ ⁊ hinulo pene eiſdē: excepto ꝙ

in caprea intelligiť magis pſpicacitas intellectus: in hinnulo
magis hilaritas affectus. In hoc etiā ſimilis eſt hinnulo: qꝛ
non oppugnat cornib⁹ inſequētes vt ceruus: ſed potius fugi/
endo eos ptrahit/ vbi vlteri⁹ fugere non poteſt: ſed neceſſario
capiť: Sic ꝛ ſponſus venatores ſuos viuaciter eū inſequētes
ad ardua virtutū ptra
hit/ ibiqꝫ ſe capiendū
ꝛ comedēdū exponit:
ꝛ inſtar hinnuli de ip/
ſis dentib⁹ comeden/
tiū vix deguſtat⁹ effu
git ꝛ diſparet. Itē hin

C a En b ipſe c ſtat d poſt parietē no/ſtrū/ e reſpiciens p feneſtras: f proſpiciēs g p h cancellos. En i dilect⁹ me⁹ loquiť mihi: k Sur ge l ppera m amicā mea/ n colum ba mea/ o formoſa mea p ꝛ veni:

nul⁹ varietate piloꝝ diſtinct⁹ ē: ſic ꝛ ſpōſus varietate ꝟtutū ꝛ
miraculoꝝ et operū Glo. q̄dā volūt ꝙ ſpōſus in hoc aſſimi/
lať capreę: qꝛ carnē habuit ſimilē peccatrici: vt dr̄ Ro. viij. a.
et hinnulo ceruorum in hoc ꝙ natus eſt de patriarchis: qui p
ceruos ſignificanť. Et ſic hinnul⁹ velocior eſt ceruis: ita chri/
ſtus patriarchis: qꝛ illi pondere peccatoꝝ p̄ſſi fuerūt/ ad min⁹
venaliū: iſte īmunis fuit ab omī peccato ꝛ cauſa peccati. His
igiť ꝛ multis alijs de cauſis dicit ſponſa: Silis eſt dilect⁹
meus/ quē ego diligo/ ꝛ q̄ me diligit/ capreę hinnuloqꝫ
ceruoꝝ. In hinnulo etiā ſignificať hūilitas eius: qꝛ intantū
ſe hūiliauit: vt deus exiſtens/ hō fieret: imenſus/ paruus. Vn̄
Eſa. ix. b. Paruul⁹ natus eſt nobis: ꝛ filius datus eſt nobis.
Sequiť. a En ipſe ſtat poſt parietē noſtrū/ reſpici/
ens p feneſtras: pſpiciēs p cancellos. Adhuc ē vox
ſpōſę loquētis ad adoleſcētulas ſuas. q. d. dixi vob ꝙ ſpōſus
venit ſaliens in mōtibus/ ꝛ tranſiliēs colles. Et verū dixi: qꝛ/
a En. i. ecce videre poteſtiſ: vt fiat demōſtratio ad intellectū
fidei. b Ipſe/ imutabilis de⁹: c Stat/ parat⁹ auxiliari:
d Poſt parietē noſtrū. i. velatus carne noſtra quā aſſū/
Triplex paries pſit. Verūtamē triplex eſt paries poſt quē ſtat ſpōſus. Pri/
Pſ. 61. mus eſt ipſa hūana natura: De quo in Pſ. dr̄: Tanq̄ parie/
ti inclinato: ꝛ macerię depulſę. Et diciť inclinat⁹ iſte paries:
qꝛ p peccatū p̄moꝝ parentū a ſua rectitudine in q̄ erect⁹ fue/
rat/ declinauit. Poſt hūc parietē ſtantē ſpōſum nō potuit vi/
dere ſynagoga: imo ī ipſum parietē quaſi cęca impegit: ſicut
legiť Eſa. lix. b. in pſona eius ſuā cęcitatē recognoſcētis: Pal
pauim⁹ ſicut cęci parietē: ꝛ quaſi abſqꝫ oculis attrectauim⁹:
impegim⁹ ī meridie q̄ſi in tenebris. Itē Eſa. xxv. b. Spirit⁹
robuſtoꝝ. i. indignatio iudęoꝝ/ ī ſua malicia ptinaciū: q̄ſi tur/
bo impellēs parietē. Secūd⁹ paries ē ꝯgeries pctōꝝ noſtroꝝ
quā nos ędificam⁹ ex duris opib⁹ luti ꝛ lateris: vt legiť Exo.
ij. c. cum cemēto carnalis amoriſ. De hoc pariete dr̄ Ezech.
viij. d. Fili homīs fode parietē. Poſt hūc parietē ſtat ſpon/
ſus inuiſus ꝛ diuiſus a nobiſ: ſicut diciť Eſa. lix. a. Iniq̄tates
vr̄ę diuiſerūt inť vos ꝛ deū veſtꝝ: ꝛ peccata vr̄a abſcōderūt
faciē ei⁹ a vobis. Sed effoſſo pariete ꝛ diruto p pęnitētiā/ vo/
cē ſpōſi audire/ ꝛ ipſum vtiqꝫ videre incipim⁹. Terti⁹ paries
eſt difficultas ꝛ duricia ꝛ ſollicitudo hui⁹ vitę: q̄ ſola electos a
Pſ. 17. p̄ſentia ſponſi diuidit. Et de h̄ dr̄ in Pſ. In deo meo tranſ/
grediar murū. Primus ḡ paries/ q̄ vult videre dilectū pene/
trādus ē acumine fidei. Secūd⁹ diripiend⁹ eſt penit⁹ inſtru/
mētiſ pęnitētię: q̄ ſūt diſciplinę/ vigilię/ abſtinētię/ orōnes/ pe/
grinatiōes/ elemoſynę: ꝛ hmōi. Terti⁹ paries trāſgrediēd⁹ ē
ducatu gr̄ę: ſic legiť Mich. ij. d. Aſcēdet pādēs iter an̄ eos.
Stat igiť dilect⁹ poſt hūc triplicē parietem/ parat⁹ adiuuare
volētes penetrare vel diruere vł trāſgredi parietes iſtos. Or
aūt dicit/ noſtrū: innuit hūc triplicē cōmunē omib⁹ eſſe. Et
ideo bn̄ dicit: a En ipſe ſtat/ nō inclinat⁹ peccato vt nos.
d Poſt parietē noſtrū/ triplicē: e Reſpiciēs p fene/
ſtras/ pſpiciēs p cancellos. Feneſtrę in eccleſia miſtrę
ſunt lumis abūdanť: ꝛ ſignificāt apl'os q̄ abūdanť eccleſiā lu/
mine p̄dicatiōis illumināt. Cācelli ſūt parua foramīa muri/ p/
quos paruū lumē intrat in domū: ꝛ ſignificāt pphetas: q̄ par
uā et obſcurā de chriſto cognitionē dederūt reſpectu apl'oꝝ:
quibus dixit dn̄s/ Matth. v. b. Vos eſtis lux mundi. Per
vtroſqꝫ reſpicit chriſtus eccleſiā oculiſ miſericordię/ dum per
vtroſqꝫ illā illuminat/ licꝫ diſpariť. Quę diſparitas notať p h̄
ꝙ dic: e Reſpiciēs. i. recte ꝛ apte aſpiciēs: f Per fene/
ſtras. i. p̄dicationē ꝛ miracula apl'oꝝ. g Proſpiciēs. i.
pcul aſpiciēs: h Per cancellos. i. p pphetas. Vł feneſtrę
ſūt magni doctoreſ eccleſię: cācelli minores p̄dicatores. Per
vtroſqꝫ dn̄s reſpicit ſponſā: qꝛ p vtroſqꝫ illuminat eccleſiā: ſed
parū: qꝛ terra. i. amor terrenoꝝ iam aſcēdit vſqꝫ ad feneſtras
ꝛ obſcurat eas. Vnde
Ezech. xlj. c. Terra
aūt erat vſqꝫ ad fene/
ſtras: ꝛ feneſtrę clauſę
ſup oſtia. In reſpectu
ꝛ pſpectu cancellorū
notať zelotypia ſpōſi
quę oculos ei⁹ ab intuitu ſponſę auertere nō ſinit: inſidians ꝛ
explorās/ ne forte aliqua ſigna adulterij in ſpōſa dephendere
queat: quę punire merito valeat. Vnde Exo. xx. a. Ego ſum
dn̄s deus tuus fortis zelotes. Et Sap. j. c. Auris zeli audit
omnia. Miere. xxiij. c. Si occultabiť vir in abſcōditis: et ego
nō videbo eū dicit dn̄s. Sequiť: i En dilect⁹ meus lo/
quiť mihi. Verba gratitudiniſ ꝛ amatorię ſuauitatiſ ſūt iſta.
q. d. ſponſa: non ſolum ſtat ſponſus reſpiciens p feneſtras: et
proſpiciens per cancellos: imo pſonaliter loquiť mihi p inſpi
rationē. Et q̄d loquať ſubiūgit: k Surge ppera ami/
ca mea/ colūba mea/ formoſa mea ꝛ veni. Quaſi ſuf/
ficiēter dormierit ſponſa/ ipſe ſponſus qui prius adiurauerat
filias hieruſalē/ ne ſuſcitarēt eam donec ipſa vellet/ ſuſcitat eā.
Quę ſuſcitatio vno mō nihil aliud ē q̄ ad actiuę laborē fruc/
tifex īſtigatio: Et ꝙ ſurgere libēť debeat ſpōſa/ more rhetoꝝ
in ipſa ſerie exhortatiōis inſerit elegāter ſatiſ/ dicēs: m Ami
ca mea. i. quę amas: ꝛ amaris a me. n Columba mea:
id eſt ſimplex nō inuida/ ſpūſancto illuſtrata. o Formoſa
mea/ fide ꝛ morum cōpoſitione: k Surge/ a lecto cōtem/
plationis/ vbi vſqꝫ mō ſuauiter dormiuiſti: vt ſtes in campo
actionis. l Propera: qꝛ tempus breue eſt: ꝛ morb⁹ inua/
leſcēs: Et ideo mora in piculo eſt: qꝛ Sero medicina parať: Quidā ver [illegible] medio amo [illegible]
Cū mala p longas cōualuere moras. De hoc diciť Prouer.
vj. a. Diſcurre/ feſtina/ ſuſcita amicū tuum: ne dederis ſomnū
oculis tuis. q. d. pro ſalute aliorum debes irrumpere ſomnū
tuū. Vnde dicit Glo. Pro quiete tua nō debes dimittere p̄/
dicationē: qꝛ chriſtus q̄ in magna quiete erat cū patre: quietē
ſuā quodāmodo p p̄dicatione intermiſit. p Et veni/ ad
impendendā curam ſalutis pximis p ſtudiū ſedulę p̄dicatio/
nis: vt cū magno comitatu ad nuptias recipi merearis. q. d.
ſponſus ſpōſę: Tu credis te venturam ad nuptias/ ſi vacaue
ris cōtemplationi: ſed venies melius p laborem hmōi. Hec
Glo. vult/ ꝙ melior ſit actiua q̄ cōtemplatiua. Et verū eſt:
ſed contemplatiua fęlicior vel ſecurior eſt. Vnde apoſtolus
nō de quiete cōtemplatiōiſ gloriať: ſed de labore p̄dicatiōis:
Gratia dei inquit ſum id q̄d ſum: et gratia eius in me vacua
nō fuit: ſed abundāti⁹ illis omnib⁹ laboraui. j. Corinth. xv. b.
Aliter: vt ſit euocatio et excitatio ab amore terrenorū ad de/
ſiderium ęternorū/ a ſomno culpę ad vigilias pęnitentię: ſm
quod diciť Eph. v. d. Surge qui dormis ꝛ exurge a mortuis
ꝛ illuminabit te chriſtus. q. d. m O amica mea/ cui con/
tuli charitatē qua me diligeres. n O colūba mea/ cui cō/
tuli ſimplicitatē q̄ me ſolū intēderes. o O formoſa mea
cui contuli formam meā: id eſt imaginem ꝛ ſimilitudinē meā:
vt me imitari valeres ꝛ velles. k Surge/ a mūdo ad cęlū
per voluntariā paupertatē: a peccato ad gratiam/ per pęni/
tentiā. l Propera/ vt iacturā p̄teriti temporis redimas
velocitate boni operis. Vel ideo/ ppera: quia via longa eſt
ꝛ tempus breue: ꝛ locus remotus quo ire debes/ ne forte ſup/
ueniat nox ꝛ oporteat te ī via remanere. Vn̄. Ioh. ix. a. Me
oportet opari opera ei⁹ q̄ miſit me donec dies eſt: veniet nox
q̄n nemo poteſt opari. Vel/ propera: vt latrones vię curſu
velociori effugias: vt aduerſarios tuos ad curiam p̄uenias:
vt cum ſponſo tuo ſimul domum introeas: Ipſe eīn exulta/ Pſ. 18.
uit vt gigas ad currendā viam. Vel/ propera: quia ipſe lo/
cus in quo es: id eſt mūdus/ fugere te compellit. Vnde Gre/
gori⁹. Cum tot mala mūdus ingeminet: quid niſi vt fugiať
clamat: p Et veni/ ad me/ ſponſum tuū/ magiſtrū tuū/
dominū tuū:

dominũ tuũ. Sponſum cõcupiſcibilẽ: magiſtrũ rationabilẽ:
dominũ iraſcibilẽ. Ueni filia ad patrẽ: ſponſa ad ſponſum: an/
cilla ad dominũ: egra ad medicũ: ſitibũda ad fontẽ: famelica
ad panẽ: de via ad vitã: de labore ad requiẽ: exul ad patriam.
Ecce quõ ſponſus ſpõſam alloquit: Uenite ad me oĩs q̃ la/
borantis ⁊ onerati eſtiſ:
et ego reficiam vos:
Matth. xi. d. Itẽ. i.
xxv. c. Uenite benedi
cti patris mei: ꝑcipite
regnũ paratũ vobis a

a b c d Iãm enim hyems trãnſijt: imbér abijt et receſſit. Flo/ e f res appãruerũt in térra nr̃a: g tempus putatiõis aduenit.

cõſtitutione mũdi. Ecce ſponſus venit/ accelerat/ appropin/
quat/ aſtat/ reſpicit/ alloquit. Uenit in angelis: accelerat ĩ pa/
triarchis: appropinquat in ꝓphetis: aſtat in carne: reſpicit in
miraculis: alloquit in apl̃is/ dicẽs: **Surge ꝓpera amica
mea/ columba mea/ formoſa mea ⁊ veni.** Cõmendat
ſpõſa hic a tribꝰ: ꝑdicatione: oratione: cõtemplatiõe. Amica
eĩ eſt: q꞉ ꝑdicando/ cõſulendo/ miniſtrãdo lucra ſponſi q̃rit.
Colũba: q꞉ gemebũda oratiõe/ diuinã clementiã ſibi ꝯciliat.
Formoſa: q꞉ celeſti deſiderio fulgens/ diuinę cõtemplatiõis
induit decorẽ. Itẽ dicit amica affectiõibus: quibꝰ dilectũ cõ
cupiſcit. Colũba gemitibꝰ: quibꝰ peccata ingemiſcit. Formo
ſa ꝟtutibꝰ: q̃bꝰ bñ operando floreſcit. Amicę dr̃/ ſurge: colũbę
ꝓpera: formoſę veni. Dicit eĩ amica/ q̃ſi animi cuſtos: colũ/
ba/ q̃ſi colẽs lũbos: formoſa/ q̃ſi formã moribus ſotians. Ut
igit ſis amica/ ſurge ꝑ prudentiã: vt ſis colũba/ ꝓpera ꝑ cõti/
nentiã: vt ſis formoſa/ veni ꝑ mox pulchritudinẽ: q꞉ cõcupi/
Pſ.44. uit rex ſpeciẽ tuã. Et quia poſſet ſponſa ſe excuſare et dicere:
Non poſſum venire: q꞉ tempus malũ eſt/ frigidũ/ ⁊ pluuioſũ
⁊ via lutoſa. Non: dicit ſpõſus: imo tempꝰ bonũ eſt ⁊ via bo
na: Quia/ a Iã hyems: id eſt congelatio infidelitatis:
b Trãſijt: ⁊ incipiũt regiões albeſcere iã ad meſſẽ. c Im/
ber ꝑſecutiõis infrigidãs calorẽ charitatis: ⁊ lutũ luxurię in/
ducẽs: abijt ⁊ receſſit. Pro tpe cõfeſſorũ dr̃ h: Nã tẽpore
aplorũ ⁊ martyrũ hyems grauiſſima ⁊ imber vehemẽtiſſimꝰ
inundauit: ſ tpe cõfeſſorũ hec abierãt ⁊ receſſerãt. Et huius
ſignũ fuit: q꞉/ d Flores. i. initia bonorũ operũ/ vel fides
cetereq꞉ virtutes: e Apparuerũt/ ꝑ ſuos vſꝰ ⁊ effectꝰ: f
In tra nr̃a. i. ĩ eccl̃ia gẽtiũ: quã tu ⁊ ego excolere debemꝰ:
tu ꝑdicãdo/ rigãdo: ego ĩcremẽtũ dãdo. Et iõ dr̃/ noſtra: q꞉
Triplex cõis habitatio ſponſi ⁊ fidelium oĩm ẽ eccl̃ia. Eſt aũt triplex
hyems hyemſ. Prima ẽ pigricię: De q̃ Iob. xxxvij. a. Tonabit deꝰ
in voce ſua mirabilit: q̃ facit magna et inſcrutabilia: q̃ ꝓcipit
niui vt deſcẽdat ſup terrã: ⁊ hyemis pluuijs ⁊ imbribꝰ fortitu
dinis ſuę. Secũda eſt hyems penitentię: De qua Ioh. x. e.
Facta ſunt encenia. i. innouatiões in hieruſalẽ: ⁊ hyems erat.
Tertia eſt hyems dãnabilis ſentẽtię: De qua Matth. xxiiij.
b. Orate vt non fiat fuga veſtra hyeme vel ſabbato. Fugere
eĩ vellent ſi poſſent/ illi qui in iudicio audient illã damnabi/
lẽ ſentẽtiã: Ite maledicti in ignẽ eternũ: Matth. xxv. d. Pri/
ma facit egeſtatẽ ꝟtutũ. Secũda ducit ad nouitatẽ ſpirituũ.
[Tri]plex imber Tertia detrudit in eternũ ſupplicĩũ. Similiter triplex eſt im/
ber. Primꝰ ẽ imber penarũ: q̃ mortificat eũ q̃ diligit iniquita/
tem. Secũdus eſt imber ſcripturarũ: qui letificat eũ q̃ inqui/
rit veritatẽ. Tertiꝰ ẽ imber lachrymarũ: q̃ purificat eũ q̃ de/
ſiderat mẽtis ſuauitatẽ. Primꝰ imber punit peccatores. Un̄
Pſ.10. Pſ. Pluet ſup peccatores laqueos ⁊c. Secũdꝰ inſtruit. Un̄
Eſa. v. b. Mãdabo nubibꝰ meiſ ne pluãt ſup eã imbrẽ. Tertiꝰ
Pſ.134. dura emollit. Un̄ Pſ. Fulgura in pluuiã fecit. Et hęc ẽ plu/
Pſ.67. uia volũtaria: quã ſegregauit deus hereditati ſuę. Hanc ha/
buit magdalena. Primꝰ de mũdo vadit in inferaũ: ſecũdus
de mũdo ĩ celũ: tertius retrocedit in nihilũ. Un̄ Apocl. xxi.
a. Abſterget deꝰ oẽm lachrymã ab oculis ſctõrũ: ⁊ mors vltra
nõ erit neq꞉ luctus neq꞉ clamor neq꞉ dolor ⁊c. Et hoc eſt qõ
dicit hic: **Hyems tranſijt/ imber abijt ⁊ receſſit.** Cõſe/
quẽs ergo ẽ: vt **flores appareãt in terra noſtra.** Et eſt
[Tri]plex terra triplex terra. Terra. ſ. inimica: terra aliena: terra noſtra. Pri/
ma eſt in inferno: ſecũda in mundo: tertia in celo. De prima
dicit Baruch. iij. b. Quid eſt iſrael ꝙ in terra inimicorũ es?
De ſecũda: ibidem. Inueteraſti in terra aliena. De tertia dr̃

hic: **Flores apparuerũt in terra noſtra.** Prima ẽ ter/
ra morientiũ. Un̄ Iob. x. d. Dimitte me vt plangã paululũ
dolorẽ meũ anteq̃ vadã ⁊ nõ reuertar ad terrã tenebroſã et
opertã mortis caligine. Secũda eſt terra languentiũ. Unde
Eſa. xxxiij. b. Luxit humꝰ et elanguit terra. Tertia ẽ viuen/ Iobel.1.c.
tiũ. Unde Pſ. Cre/ Pſ.26.
do videre bona domi/
ni in terra viuentium.
De flore dictũ ẽ. ſ. a.
Sequit: g **Tem/
pus putatiõis ad
uenit:** quo ſarmẽta ſterilia a vitibꝰ debent amputari: vt vi/
tes plus fructus afferant: id eſt peccata ⁊ vitia debent a men/
tibus ſepari gladio ꝑdicationis: et mali et inutiles a iuſtis et
electis diuidi/ charactere fidei ⁊ ſanctę ꝯuerſatiõiſ: vt ſic iuſti
amplꝰ fructificent. Et hoc ẽ qõ dic̃ dñs/ Ioh. xv. a. Ego ſũ
vitis vera: ⁊ pater meus agricola eſt ⁊c. vſq꞉: fructũ plus affe
rat. Eſt aũt tẽpus triplex. Primũ ẽ tpũs † deuiatiõis: qõ fuit Triplex tẽpus
añ legẽ/ diabolo regnãte. Secundũ eſt tpũs viſitationis: qõ Al. tẽptatiõis
fuit ſub lege/ moyſe regnante. Tertiũ eſt tempus putationis:
quod eſt ſub gratia/ regnante chriſto. In ꝑmo regnauit dia/
bolus quaſi dominꝰ. In ſecũdo diminuta eſt eius potentia
ꝑ legis obſeruantiã: ⁊ factus eſt diabolus quaſi predo violẽ/
tus. In tertio repreſſa eſt eius potentia plurimũ: ⁊ factus eſt
quaſi latrunculus. De primo dicit/ Roma. v. c. Regnauit
morſ ab adam vſq꞉ ad moyſen. De ſecũdo/ Eſa. ix. a. Omnis
violenta predatio cũ tumultu: ⁊ veſtimentũ mixtũ ſanguine
erit in combuſtionẽ et cibus ignis. De tertio dicit/ Matth.
xxiiij. d. Illud aũt ſcitote: quoniã ſi ſciret paterfamilias q̃ ho
ra fur veniret vigilaret vtiq꞉: ⁊ nõ fineret perfodi domũ ſuã.
In primo tẽpore tẽptatus fuit adã ⁊ victꝰ ſine omĩ repug/
nantia: Geñ. iij. b. In ſecũdo pugnauit iſrael ⁊ vicit/ armatꝰ
legis obſeruantia. In tertio cauet ſibi chriſtianꝰ a demonũ
ſuggeſtione ⁊ temptatiõe/ illuſtratus a gratia. Primũ tempꝰ
fuit vacuum: ĩ quo fuerunt ſerui: qui expectabant vmbrã re/
frigerationis. Unde Iob. vij. a. Sicut ceruus deſiderat vm/
bram: ⁊ ſicut mercẽnarius preſtolat finẽ operis ſui: ſic ⁊ ego
habui menſes vacuos/ ⁊ noctes laborioſas enumeraui mihi.
Secundũ fuit mediũ: in quo fuerũt mercẽnarij: qui expecta/
bant finem operis ſui. Unde Sap. xviij. c. Dum quietum ſi/
lentium tenerent omnia: et nox in ſuo curſu mediũ iter page/
ret/ omnipotens ſermo tuus domine a regalibus ſedibus de
celo venit. Tertiũ eſt tempus plenũ: in quo ſunt filij qui ex/
pectant ſtolas animę ⁊ corporis. Unde Gal. iiij. a. Ubi ve/
nit plenitudo tẽporis: miſit deus filiũ ſuũ ⁊c. Et hoc eſt tem/
pus putationis: quo putanda eſt vinea quam plantauit noe:
id eſt chriſtus: ⁊ vino eius inebriatus/ in tabernaculo ſuo de/
nudatus eſt: Geñ. ix. c. Pro hac vinea filius patriſfamilias a
cultoribus: id eſt a ſcribis et phariſeis eſt occiſus: Matth.
xxi. d. Ideo ꝓ hac vinea putanda monet ſurgere ſpõſa a cõ/
templatione/ ⁊ a mũdi amore. Et ſunt tria genera ſarmentorũ Tria genera
quę putanda ſunt. Quorũ primũ eſt putandũ in principio: ſarmentorum
ſecundũ in medio: tertiũ in fine. Prima ſarmenta ſunt here/
ticorum dogmata. Secũda ſunt peccata noſtra. Tertia ſunt
corruptio humana. Putatio primorũ ſarmentorũ pertinet
ad prelatos: quę facienda eſt verborum argutiõe. Secunda
miraculorum coruſcatione. Tertia gladij materialis anim/
aduerſione. Propter primum habet epiſcopus logion: id eſt
rationale in pectore. Propter ſecundũ laminã aureã: quę lu
cet ĩ fronte. Propt tertiũ aculeũ in ſummitate ſambucę. Hoc
ordine putauit helias ſacerdotes baal. Primo enim coram
achab ratiocinatꝰ eſt cũ eis. Secũdo vicit eoſ miraculo ignis
conſumentis ſacrificiũ. Tertio trucidauit eos gladio. iij. Re/
gum. xviij. Putatio ſecundorũ ſarmentorum ꝑtinet ad quẽ/
libet chriſtianũ: Quę faciẽda eſt triplici ſarculo. Primo me/
moria mortis: ſecũdo verecũdia cõfeſſionis: tertio labore ſa/
tiſfactionis. Putatio tertiorũ ſarmentorũ ꝑtinet ad chriſtũ:
quia ꝑ ipſum fiet reſurrectio mortuorũ: qñ corruptibile hoc
induet incorruptionẽ. i. Corinth. xv. g. De qualibet putatio/
ne vere dicit: **Tempus putationis aduenit.** Sequit.
Uox turturis audita eſt

a Vox turturis audita eſt in terra nr̃a. Turtur dicit
ſpũſſanct⁹: q2 gemit.i.gemere nos facit. Ro.viij.e. Spirit⁹
poſtulat ꝓ nobis gemitib⁹ inenarrabilib⁹. Hui⁹ turturis vox
audita eſt in terra nr̃a.i.in eccleſia: qñ gabriel dixit ad mariã:
Spũſſanct⁹ ſupueniet in te: Luc.j.d. Vl' turtur/chriſt⁹: qui
ſingulari amore dili/
gens cõparẽ ſuã.i.ec/
cleſiam/ſinglarit luxit
eã i cruce: ⁊ ramos ſy/
nagoge virentes olim
B declinãs/ reſedit i ari/
dis ramis gentilitat:
vel virẽtes ⁊ floridos

a Vox turturis audita eſt in
b terra noſtra. c Ficus d protulit
e grossos ſuos: f vinee florẽtes
g dederunt odorẽ ſuũ. h Surge

flore mũdane felicitatis declinans: in arido pauptatis ⁊ pe/
nitẽtie reſedit. Sic legit de dauid.j.Reg.xxij.a. Conuene/
rũt ad eũ oẽs q̃ erãt i anguſtia cõſtituti ⁊ oppreſſi ere alieno
atq; amaro aĩo/ ⁊ fact⁹ ẽ eorũ pnceps. Hui⁹/ a Turturis
vox.i.pdicatio: b Audita ẽ in terra nr̃a.i.i illis q̃ prius
erãt mare.i.inſtabiles: nũc aũt terra.i. ſtabiles et fructificã/
tes: q̃ noſtra eſſe cepit/qñ verbũ fidei ſuſcepit. Itẽ turtur eſt
cetus pdicatoꝝ ⁊ doctoꝝ: quorũ tant⁹ debet eſſe amor in cõ/
miſſas eccl'ias ſibi: vt oĩa florida mũdi declinẽt: Nõ ſolũ ne
cũ alijs predicauerint ipſi reprobi efficiant.j.Cor.ix.d. ſed
vt negociũ ſalutis pſperet i manib⁹ eoꝝ: et vt recta.i.debita
reuerẽtia tractent vbũ veritatis: ſic legit.ij.Timoth.ij.b. qd
nullo mõ facere poſſunt q̃ ſeculari vanitate phanant. Hui⁹
Ps.18. turturis vox audita ẽ in tra nr̃a: q2 in omnẽ terrã exi/
uit ſon⁹ eoꝝ ⁊c. Itẽ/ Vox turturis.i.toti⁹ eccl'ie q̃ abſentiã
Ps.76. ſpõſi incõſolabilit lugẽs/ait cũ Ps. Renuit ↄſolari aĩa mea:
Audita eſt i terra nr̃a: q2 eius oratio exaudita ẽ in celo.
Vel/vox/ei⁹.i.doctrina ⁊ pdicatio: Audita eſt in terra
noſtra.i.i gẽtilitate quã ego inſpirãdo interi⁹: ⁊ illa docẽdo
Moraliter exteri⁹ excolim⁹. Moraliter: a Vox turturis: gemit⁹
eſt penitẽtis/de amiſſiõe ſui cõparis.i.chriſti dolẽtis/hyemẽ
vitioꝝ trãſiſſe/ ⁊ ver ſpũalis nouitatis veniſſe nũcians. Hec
vox/ b Audita eſt in terra noſtra.i.i corde ipſius pe/
nitentis: qd debet eſſe terra noſtra.i.cõmunis omnibus: deo/
per deuotionẽ: fratri/p dilectionem: pximo/p cõpaſſionẽ: ſi/
bipſi/p tempantie virtutẽ. Sequit. c Ficus protulit
groſſos ſuos. Probat q̃ vox turturis audita ẽ in terra no
ſtra: Quia/ c Ficus.i.ſynagoga legalib⁹ obſeruãtijs velut
q̃buſdã folijs opaca: ſonãte voce turturis.i. pdicãtib⁹ apl'is:
d Protulit/vel/ pieciit: alia l'ra: groſſos ſuos.i.ceri/
monias ſuas: ⁊ immaturã legalis obſeruãtie itelligentiã ab/
iecit. Groſſi em̃ dicunt pmitiue ⁊ imature fic⁹: q̃ nõ ſũt habi/
les eſui: q̃ cõcuſſe leui tactu cadũt: ita ſynagoga ꝓ pte leui ta/
ctu pdicationis piecit cerimonias legales. Vel p groſſos q̃s
ficus habet ꝓ florib⁹/ſignificant pphete: q̃ de xp̃e tetigerunt
ſaluatoris aduentũ. Ficus vo cõſequẽtes ſũt apl'i: qui dulcẽ
cibum ſancte pdicatiõis credẽtib⁹ miſtrauerũt. Vl'/ Fic⁹ ꝓ/
tulit groſſos ſuos.i.ſynagoga creauit apl'os: q̃s toti⁹ or/
bis fides ⁊ ſalus/q̃ſi fruct⁹ dulciſſim⁹ ſecuta ſunt. Vñ ſubdit:
e Vinee.i.collectiões iudeoꝝ ⁊ gentiũ de pmitiua eccl'ia/q̃
erat hieroſolymis/ ppagate. f Florẽtes.i.credere incipiẽ
tes: et ſic facile poſſunt corrũpi: g Dederunt odorem
ſuũ.i. formã ⁊ famã ſancte cõuerſatiõis: ſicut dicit apl'us.j.
Theſſal.j.c. Imitatores nr̃i facti eſtis ⁊ dñi/ excipiẽtes ver/
bũ in tribulatiõe multa cũ gaudio ſpũſſancti: ita vt facti ſitis
forma oĩbus credẽtib⁹ i macedonia ⁊ achaia: a vobis em̃ dif/
famat⁹ ẽ ſermo dñi. Et q2 tãta ẽ oportunitas pdicãdi: iõ/ h
Surge/a pctõ: ſi i aliq̃ es/ad iuſticiã: vl' a quiete/ad laborẽ.
i Propera: q2 mora piculoſa ẽ. Flores em̃ cito corrũpũt.
k Amica mea: q̃ me amas: ſi tñ paueris oues meas: ſicut
dictũ ẽ petro: Ioh. vlt.e. l Speciosa mea: nõ mũdi/ vt
hypocrite: vl' diaboli/ vt adultere: ſed/ mea.i.q̃ tuã ſpecioſi/
tatẽ mihi ſeruas. n Colũba mea/ q̃ felle cares: ⁊ pullos mi
hi foues. m Et veni/ greſſib⁹ pprie volũtatiſ. o In fora/
minib⁹ petre.i.i fide vulnerũ pedũ ⁊ manuũ chriſti. p In
cauerna macerie.i.i fide foſſi lateris ſaluatoris/ vbi ẽ tutũ
Ps.103. refugiũ: ſicut dr̃ in Ps. Mõtes excelſi ceruis: petra refugiũ
Ps.83. herinacijs. Ibi em̃ paſſer inuenit ſibi domũ: ⁊ turtur nidum

vbi reponat pullos ſuos.i.opa ſua i tutamẽ ↄ accipitrẽ.i.dia/
bolũ. Ibi em̃ nõ audet ipſe appropinq̃re. Vñ Eſa.ij.c. In/
gredere i petrã ⁊ abſcõdere i foſſa humo a facie timoris dñi.
Vl' ſic. Veni i foraminib⁹ petre i cauerna macerie.i.
in foraminoſa ⁊ cauernoſa pdicatiõe apl'oꝝ: q̃ pdicauerũt in
vniuerſo mũdo paſſi/
onẽ dñi. Qd ẽ dicere:
Noli erubeſcere pdi/
care paſſionẽ domini:
q̃uis ſtulticia videat
incredulis: quã pdica/
uerũt vniuerſo mũdo
apl'i: q̃ ſũt petra ⁊ ma/

i propera k amica l mea: ſpecioſa
m mea ⁊ m veni: n colũba mea o i fo/
raminib⁹ petre/ p i cauerna ma
q cerie. q Oñde r mihi faciẽ tuã:

ceries.i.firmamẽtũ ⁊ munimẽtũ eccl'ie. Vl' ſic: Veni i fora
mib⁹ petre.i.i fide pr̃iarchaꝝ ⁊ pphaꝝ. Et i cauerna ma
cerie.i.i fide apl'oꝝ: vt ſit baſis ſub colũna. Maior em̃ ẽ ca/
uerna foramine: ⁊ fides apl'oꝝ ãplior fide pr̃iarchaꝝ ⁊ pphaꝝ.
Vel/ Veni i foramib⁹ petre ⁊ i cauerna macerie.i.ſin
gulis iux capacitatẽ eoꝝ pdica: maiorib⁹ maiora: miorib⁹ mi/
nora. Per foramẽ em̃ petre capacitas mioꝝ accipit: p cauer
nã macerie capacitas maiorum. Oẽs iſtas expoſitiões faciũt
Glo. Põt etiã ſic exponi: m Veni i foramib⁹ petre/i
cauerna macerie.i.in doctrina ac pdicatiõe veteris et no/
ui teſtamẽti: vt de medio duoꝝ mõtiũ exeat q̃driga tue pdica
tiõis. Sed q2 min⁹ grãmatice dr̃: Veni i foramib⁹ petre:
ꝓ/ veni i foramia petre: Ideo quidã ſic exponũt litterã ⁊ cõ
ſtruũt. h Surge, ppera amica mea/ſpecioſa mea ⁊
veni/ poſt me ad excolẽdas ⁊ cuſtodiẽdas ⁊ ppagãdas vine/
as/ q2 iã floruerũt. n Colũba mea: habitãs ſiue nidificãs:
o In foramib⁹ petre.i.in vulneribus pedũ ⁊ manuũ ieſu
chriſti. p In cauerna macerie.i.in foſſiõe lateris chriſti:
q̃ eſt maceria.i.munimẽtũ eccl'ie. In foramib⁹ pedũ chriſti ni
dificat: q̃ pie ⁊ deuote ꝓ amore ⁊ honore ei⁹ pedes ſuos ſan/
ctis greſſib⁹ pegrinãdo ſiue alit ambulãdo exercet. Vl' q̃ greſ/
ſus ei⁹ ad nos.i.vtrũq; aduẽtũ pia fide venerat/ credẽs p p/
mũ aduentũ remiſſionẽ pctõꝝ/ ⁊ grãz bñ opandi ſe accepiſſe:
⁊ p ſecũdũ imunitatẽ penaꝝ ⁊ miſeriaꝝ/ ⁊ gloriã ſe receptuꝝ.
Itẽ in foramib⁹ pedũ chriſti nidificat vl' habitat: q̃ largitatẽ
affectuũ ei⁹ erga eccl'iaz recognoſcit adeo vt p viã eleuatã vel
artã eã iſequẽdo q̃reret ⁊ pedib⁹ ſuis ꝓ ſalute eccl'ie ñ parce/
ret. Itẽ in foramib⁹ pedũ chriſti nidificãt: q̃ pedes veteris ſui
hominis i cruce penitẽtie vel diſcipline ↄfigũt clauo timoris ⁊
clauo amoris. Silr in foramib⁹ manuũ chriſti nidificant: qui
opa manuũ ei⁹ tã creationis q̃ recreatiõis pia fide ⁊ cõgrua
deuotiõe recognoſcũt. Itẽ q̃ man⁹ ſuas ꝓpt ipſũ largitate pia
⁊ larga pietate pforãt: vt nihil de bonis ei⁹ ſibi vltra neceſſa/
riũ victũ ⁊ veſtitũ retineãt: ſed paupib⁹ abũdant tribuãt: ſic
boni diſpẽſatores m'ltiformis gr̃e dei.j.Pet.iiij.b. Itẽ q̃ ſilia
chriſto ⁊ pati ⁊ facere ꝓ honore ei⁹ ⁊ ꝓ ſalute fratrũ pati ſũt:
ſic legit.j.Pet.ij.d. Chriſt⁹ paſſus ẽ p nob/ vobis relinquẽs
exẽplũ: vt ſeq̃mini veſtigia ei⁹. Silr expone/de cauerna mace
rie. Sequit. q Oſtẽde mihi faciẽ tuã. q.d. Tu q̃ ſecretũ
ↄtẽplatiõis ⁊ ociũ amas/ q̃ i foramib⁹ petre ⁊ i cauerna mace/
rie habitas: ſurge ⁊ egredere ⁊ veni pdicare: ſed prius/ Oñde
mihi faciẽ tuã.i.opa tua digna ↄſpectui tuo facias: me ſpõ/
ſum tuũ imitãs: q̃ prius cepi facere: ⁊ poſtea docere: Act.j.a.
Vel/ Oſtẽde mihi faciẽ tuã.i.intẽtionẽ tuã: vt nõ ob aliud
q̃ ob gl'iã meã: ⁊ ſalutẽ pximi tui pdicare vl' docere pſumas.
Vl' ſic. q Oſtẽde mihi.i.meis: r Faciẽ tuã.i.ↄuitũ tuũ:
hoc eſt: illud
q Oſtende mihi faciẽ tuã. Myſtice/ Facies ſpõſe eſt Myſtice
cetus doctorum
q Oſtende mihi faciem tuam. Moraliter autẽ di/ Moraliter
citur hoc anime peccatrici: que ſuam faciem quã ei dominus
creando cõtulerat ⁊ recreãdo formauerat/ cõmutauit in faciẽ
porci/ vel vrſi/ vel hericij/ vel leonis. q.d. depone faciem alie/
nã. ⁊ oſtẽde mihi tuã. Dicit etiã hoc m'lierib⁹ pictis ⁊ fucatis
.q.d. aliena eſt facies iſta quã habes ⁊ a pictorib⁹ mutuata:
iõ nõ cognoſco eã. Vñ dicturus eſt dñs illis in iudicio: Neſ/
cio vos vñ ſitis: Mat.vij.c.et.xxv.a. Vl'/ q Oñde mihi
.i.vicario meo ſacerdoti: r Faciẽ tuã.i. ↄſcientiã tuã per
* cõfeſſionẽ.

ß h ē: illud qđ intuerľ, ⁊ itelligis/ alijs electiſ meis p̄dica: Et ſic
a Sonet vox tua. i. doctrina/lauſ ⁊ p̄dicatio tua: b In
aurib⁹ meis. i. meoꝝ. Uel/ In aurib⁹ meis/ et nō hoim:
vt. ſ. nō ꝓpter fauorē ꝓpli: ſed ꝓpter honorē mei p̄dices. Uel
In aurib⁹ meis. i. meoꝝ/ nō extraneoꝝ q̄ indigni ſūt/ ⁊ ve/
lut canes morderēt te: vľ vt porci cōculcarēt v̄bū tuū: Iuxta
qđ dr/ Matth. vij. a. Nolite ſanctū dare
canibus: neq̄ mittatis margaritas ante
porcos: ne forte cōculcēt eas pedib⁹ ſuis:
⁊ canes cōuerſi dirīpiāt vos.

a ſonēt vox tua ī aūrib⁹ meis:
b Uōx enim tua dūlcis et fa/
c ciēs tua dēcora. Cāpite nō/
d bis vūlpes paruūlas quę
e demōliuntur vinēas: Nam
f vinēa noſtra floruit. Dilē/
g ctus meus mihi: et ēgo illi:

Myſtice ✻ cętus doctoꝝ ⁊ p̄latoꝝ: quā ſibi ſpō/
ſus oſtēdi vult: nō q̄ɀ ignoret qualis ē: ſed
quia vult eam omnibus eſſe manifeſtam.
Uel ꝑ hoc adinſtar ardentis amatoris in
aſpectu faciei ſpōſę aliquid amatorię ſua/
uitatis deguſtare ſe inſinuat. Ideo aūt fa
ciē ſponſę dicim⁹ cętū doctoꝝ: q̄ɀ ī eis to/
tus decor eccleſię cōſiſtit. Hęc facies ſpō
ſo oſtendiť: dū ei ſoli in regimīe ſuo placere quęrit.
Moraliť ✻ confeſſionē. Uñ Luc. xvij. d. Oſtendite vos ſacerdotibus.
Et ſic: a Sonet vox tua. i. ꝯfeſſiōis tuę: ī aurib⁹ meiſ.
quinq̄ voces Sūt aūt ī vniuerſo quinq̄ voces: q̄s dñs vult ſonare ī aurib⁹
ſuis. ſ. vox doctrinę: vox p̄dicatiōis: vox cōfeſſionis: vox lau
dis: vox oratiōiſ. Et hęc ſūt q̄nq̄ verba apľi: q̄ vult loqui in
ecclia dei/ poti⁹ q̄ͣ decē milia ī ligua. j. Coriſ. xiiij. d. Sūt etiā
quinq̄ limpidiſſimi lapides: quib⁹ dauid dimicatur⁹ contra
quattuor ſoni goliā ſe armauit. j. Regľ. xvij. e. Soni aūt oratiōiſ/ quib⁹ ſo/
nat in aurib⁹ dei/ ſunt quattuor. Unus forinſecus vocalis: qui
fit lingua ⁊ labijs. Tres ſunt intrinſeci meliores iſto. Quoꝝ
p̄mus eſt cogitatio ſiue intellect⁹ eorum quę verba oratiōis
ſignificāt. Secūdus ⁊ maior iſto/ eſt deuotio cordis: quę ni/
hil aliud ē q̄ͣ liquefactio ſiue reſolutio cordis: quā lachryma/
rum fluxus indicat. Tertius ⁊ maxīm⁹ eſt pia intentio: Sine
iſto ſono/ oīno muta eſt oratio. Quare autē ſpōſus ſibi oſtē/
di faciem ſponſę ⁊ vocem eius in auribus ſuis ſonare iuſſerit/
oſtendit/ cum ſubdit: c Uox enim tua/ quinq̄ꝑtita
ſupius: d Dulcis: quia laudē ⁊ gloriā meā reſonat: e Et
facies tua: id eſt intentio/ vel cōſcientia/ vel vita/ vel recto/
rū cętus: f Decora: id voci cōſona/ moribus et virtutib⁹
ornata: nullo peccati fuſco denigrata. Quia vero non ſufficit
pręlatis ⁊ doctorib⁹ alijs bonā vitā oſtendere in exemplū/ et
bonā p̄dicationē facere: niſi etiā errātes corrigāt: et malicio/
ſos cōpeſcāt: ⁊ incautos ab inſidijs eorum defendant: Ideo
ſubdit quod pertinet ad prelatos et doctores: g Capite
rętibus doctrinę ⁊ p̄dicationis venabulis: diſputationis pla/
Collectione core: ⁊ allocutiōe ſanctę cōuerſatiōis. h Nobis/ nō vo/
bis: id eſt ad honorē ⁊ gloriā meā: ⁊ vtilitatē veſtrā. i Uul
pes. i. callidos hęreticoſ: ⁊ aſtutos ſchiſmaticoſ. k Par/
uulas: id eſt dum paruulę ſunt et nouę in fraude ſua: ne ma/
iores effectę/ plus noceāt ⁊ capi nō poſſint. Uľ paruulas:
id eſt humiles: nō veritate ſed ſimulatiōe. Scđm Iſidorum
vulpes dicitur/ quaſi volipes: ſiue a volando ꝓpter velocita/
tem: ſiue a voluendo ꝓpter inuolutionē doloſitatis. Et ideo
recte hęretici vulpes dicunť: quia tortuoſe ⁊ inuolute ambu/
lant diſputando/ vel alľs colloquēdo. Unde Iob. vj. c. In/
uolutę ſūt ſemitę greſſuum eorum: ambulabūt in vacuum et
peribunt. Habet etiā iſtam fraudulentiā vulpes: vt cum eſcā
non habet/ mortuā ſe ſimulat: ⁊ aues ad ipſam deſcendentes
rapit ⁊ deuorat: Ita hęretici mūdo mortuos ſe ſimulāt: ⁊ in/
cautos ad eos venientes rapiunt ⁊ ſecum detrahunt ad infer/
num: ſicut diciť Prouerb. ix. d. In ꝓfundis inferni conuiuę
eius: qui enim applicabiť illi deſcendit ad inferos. Has igitur
vulpes capite nobis/ vel rętibus/ vt dictum eſt: vľ vi et
potentia brachij ſecularis. l Quę. i. quia illę: m De/
moliunť. i. rodunt ⁊ corrumpūt praua doctrina: n Ui/
neas: id eſt eccleſias. Hę enim ſunt vulpes quę deuaſtaue/
runt agros ⁊ vineas philiſtinoꝝ: Iudicľ. xv. b. Et bene poſ/
ſunt vulpes vineas demoliri: quia adhuc ſūt in flore. Quod
patet: o Nam vinea noſtra floruit. i. germina virtu/
tum ⁊ bonorū operum protulit: odorem quoq̄ ſanę doctrinę

et ſanctę cōuerſationis vbiq̄ ſparſit. Singulariter dicit hic:
Uinea noſtra floruit: et ſupra dixit: demoliunť vine/
as: quia om̄s vineę ſunt vna: id eſt om̄s eccleſię vna ecclia.
Moraliter aūt exponiť h de primis motib⁹ allidēdis ad Moraliter
petram/ ne vſq̄ ad conſenſum vel opus ꝓcedant. Sequitur.
p Dilectus meus mihi et ego illi. Uox eſt ſponſę
ſponſi imperio ſe parituram promittētis:
q. d. dilectus meus mihi ita p̄cepit vt ſur/
gerem et venirem et faciem meā ei oſten/
derem: ⁊ vocem meā in p̄dicationem laxa
rem: ac vulpes quę demoliunť vineas ca/
perem: ⁊ ego integerrime ⁊ deuotiſſime ei
obediā: quia diligit me ⁊ ego illū. Et ideo
prorſus vna debet eſſe voluntas ſui p̄cipi
entis ⁊ mei obediētis. Beatus Berñ. ſic
ſupplet litterā. p Dilect⁹ me⁹ mihi/ in/
tēdit: q̄ɀ ſollicit⁹ mihi. q Et ego illi/
intendo ſollicita ſeruire ſibi. q. d. ſponſa:
omnino miranda eſt ſponſi mei dignatio qua intendit mihi:
ſed nō minuſ laudanda miſeratio qua efficit vt ⁊ ego intendā
illi. Uel poteſt ſubaudiri iuxta eundē modū: p Dilectus
meus/ cooperať/ mihi: dum me adiuuat. q Et ego illi
cooperor per arbitrij libertatem: ſm quod diciť. j. Corinth.
iij. b. Dei adiutores ſumus. Uideť autē iſte defectus aliquid
ſublimius reſonare. Eſt enim cōſuetudo locutionis amantiū
nō tam propria q̄ͣ crebra ⁊ pene aſſidua defectione verba in/
terrumpere/ dum de ſeinuicem loquunť/ crebro gemitu ⁊ ſin/
gultu quodam interrūpente loquelam. Intelligamus igitur
primū ſubaudiri/ cōgruit/ vel cōcordat/ ſub hoc ſenſu: p Di
lectus meus mihi/ congruit/ et ego illi: quia ſi puritas/
ſi ſpecioſitas/ ſi generoſitas/ ſi fidelitas/ ſi qđ p̄cipuū eſt cha
ritas mutua in alterutrū attendať: omīno congruit mihi ſpō
ſus ⁊ ego illi. Hęc omnia habet ipſe per naturam: ⁊ ego per
gratiā. Uľ ſic: Dilectus meus mihi/ eſt omniū laborum/
dolorum/ fatigationū precium ſiue prēmiū: ſm qđ ipſe dixit
abraę: Geñ. xv. a. Ego ſum merces tua magna nimis. Et
ego illi ſimiliter ſum omniū laborum ⁊ dolorum ⁊ fatigati/
onū eius merces ⁊ prēmiū. Omnia eñ propter me habendā
fecit: omnia ſuſtinuit: ⁊ omnes labores ſuos/ imo ſeipſum ꝓ/
pter me habendā dedit. Unde apoſtolus. j. Corinth. vj. d.
Empti eſtis p̄cio magno. Uel ſic: Dilectus meus mihi
totus vixit: et totus mihi mortuus ē. Tota vita eius: et tota
mors mihi fuit. i. propter me. Et ego illi ſimiliť tota viuā
et tota moriar. Et h ē qđ dr/ Ro. xiiij. b. Siue viuimus/ dño
viuim⁹: ſiue morimur/ dño morimur: Siue ergo viuimus/
ſiue morimur domini ſumus. Uel ſic: Dilectus meus mi
hi/ ſponſus ſanguinū eſt: Et ego illi ſimiliť ſponſa ſangui/
num ſum: quia ꝑ proprij ſanguis effuſionē ad me venit ⁊ ad
amplexus meos: ⁊ me ſimiliter ꝑ paſſiones ⁊ tribulatiōes ad
amplexus eius oportet ꝑuenire: ſicut diciť Actľ. xiiij. d. Et
hoc eſt qđ dicit ſephora moyſi: Exo. iiij. f. Tu mihi vir ſan/
guinū es. Uel ſic: Dilectus meus mihi. i. ad meā vtilita/
tem bibit calicem paſſionis. Et ego illi. i. ad gloriā ⁊ hono/
rem eius bibam ſimiliter. Uñ Pſ. Quid retribuā domino ꝓ Pſ. 115.
omnib⁹ quę retribuit mihi: Calicē ſalutaris accipiā. Uel ſic:
Dilect⁹ meus mihi/ eſt quies laborū/ ⁊ ſumma delitiarū. Pſ. 131.
Unde Pſ. Hęc requies mea in ſeculū ſeculi. Et ego illi
ſimiliter ſum quies laborum ⁊ ſumma delitiarū ſuaꝝ: ſm qđ
ipſemet dicit/ Prouerb. viij. d. Delitię meę eſſe cum filijs
hoim. Et Eſa. xxviij. c. Hęc requieſ mea/ reficite laſſū. Uľ
ſic: Dilectus meus mihi ſoli p̄bet ſe vel reſeruat deoſcu/
landū/ amplexādū/ cōmiſcendū ſuauitatis ineffabilis vnione.
Et ego illi ſoli ſimiliter in idipſum me p̄beo ⁊ reſeruo. Pri
mus eñ adam ſoli euę/ ⁊ eua ſoli adę copulata eſt: ſic ſecūdus
adam ſoli eccleſię/ ⁊ eccleſia ſoli ei copulať. Uel ſic: Dilect⁹
meus mihi eſt totū qđ amo/ qđ quęro/ qđ cupio: Et ego
illi/ ſimiliter ſum totum qđ amat/ totū qđ quęrit/ totū qđ cu/
pit. Quid enim venit quęrere in terris: niſi ouem quę perie/
rat: et drachmam quā perdiderat: Lucľ. xv. b. Et poſſet ali/
quis q̄rere a ſpōſa: quare ita libēter obediat ſpōſo: ⁊ ſtudeat
ſe ei cōformare

ſe ei ꝯformare ꝑ oīa. Et ipſa reſpōdet: a Qui.i.qꝛ ille/paſcitur inter lilia.i. delectaꝶ in caſtis ꝛ puris mētibus. Cibus enim ꝛ refectio ac delectatio ſponſi/ eſt ſalus credentiū ꝛ pura couerſatio eoꝝ. Maxime aūt inꝶ lilia virginalis ſanctimonię ꝛ puritatis ꝛ innocētię ſatiaꝶ ꝛ delectaꝶ ſpōſus/ ꝛ aſpectu pulchritudinis/ et odore ſuauitatis ꝛ tactu lenitatis. Alia lr̄a habet: Qui paſcit inꝶ lilia. In quibus ꝟbis videꝶ ſpōſ⁹ audiuiſſe a ſpōſa qd̄ ſup̄ j.b. quęſierat: Indica

Al'.ꝑaſcit

a qui ꝑaſciꝶ inter lilia: donec b aſpiret dies/ ꝛ inclinēꝶ vmc brę. Reuertere/ſiliſ eſto dile d e cte mi capreę hinnuloꝗ cer/

Moraliter mihi: vbi paſcas/ vbi cubes ī meridie. Moraliꝶ: Lilia ſūt oēs ꝟtutes: q̄ ꝛ puritate cādēt/ ꝛ nouitate vernāt: ꝛ ſuauitate fragrāt: et vulnerib⁹ ſiue vſtionib⁹ peccatoꝝ refrigeriū ꝑſtāt: ſicut lilia vſtis corporib⁹. Inter hęc lilia paſciꝶ ſpōſus/ ꝛ paſcit. Ipſis virtutib⁹ paſcit quas infūdit: paſciꝶ opibus earū. Nec eſt breuis ſiue horari⁹ paſtus iſte: īmo durabit vſqꝫ in finē ſeculi. Vn̄ ſequiꝶ: b Donec aſpiret dies.i. donec clareſcat dies ęternitatis: q̄ veſperā nō habebit/ ſed tm̄ meridiē.i. plenā lucē manifeſtę viſionis: ꝛ ꝑfectū ardorē plenę dilectionis: q̄ in die iudiciȷ̄ aſpirabit electis quaſi aura gratiſſimę recreatiōis: ꝛ placidiſſimę ſerenitatis. c Et inclinenꝶ vmbrę.i. tranſeat ꝛ deficiat caligo ignorātię: et ꝑſentis vitę errores penit⁹ euaneſcant. Itē vmbrę dicunꝶ oēs reprobi: frigidi ſine charitate/ vani ſine veritate/ obſcuri ſine puritate: q̄ mō ſtāt erecti ꝑ ſupbiā: ſꝫ ī die iudiciȷ̄ inclinabunꝶ ī infernū: ſub pondere ſuppliciorꝝ/ nō valētes leuare faciē ſuā. Et de his vmbris diciꝶ/ Iob.xl.c. Protegūt vmbrę vmbrā eius. Ubi dicit Greg⁹. Umbrę vmbrā eius ꝓtegūt: cū mali quiqꝫ maiores/ minores in ſua ꝑuerſitate defendūt. Sequiꝶ: d Reuertere/ ſimilis eſto dilecte mi capreę hinuloꝗ ceruorū ſup mōtes bethel. Vox eſt ſpōſę ad ſpōſum vidētis ſe inſufficientē ad ea quę iubeꝶ facere a ſponſo: ꝛ quęrentis ei⁹ auxiliū. q.d. ad eum: Tu hortaris me ad acquiſitionē alioꝝ ꝑ p̄dicationē/ cū ſim omino iſufficiēſ ex me/ niſi aſſis tu ipſe ꝑſens. In vanū em̄ laborat ſermo doctoris exteri⁹/ niſi aſſit gr̄a tua: q̄ ſola docet interi⁹: Ideo doce iteri⁹. Oportet em̄ vt aſſis mihi euāgelicāti/ dando verbū ī virtute multa: ꝛ corda auditoꝝ illuſtrādo ꝑ gratiā: vt me audiāt et intelligant ꝛ fructū afferāt ī patiētia. d Reuertere/ q̄ ꝑ grāz/ dilecte mi/ quē diligo. Et reuertēdo/ e Silis eſto capreę hinnuloꝗ ceruoꝝ.i. cito ꝛ velociꝶ reuertaris: Tu dico exiſtēs f Sup mōtes bethel.i. in excelſis mētibus ꝑfectoꝝ: ꝑ q̄s cū deſcēdis ꝛ appares aliq̄n minorib⁹ q̄ ſunt bethel.i. domus cōſurgens/ vel domus vigilię/ vel domus dei: iuxꝶ triplicē interꝑtationē hui⁹ nomis bethel. Vel in h̄ ſilis eſto capreę hinnuloꝗ ceruoꝝ: vt ſic̄ illi aliq̄n ſe oñdūt ſuis venatorib⁹: ita ꝛ tu cū latueris ꝛ abſcōderis te mihi occupatę in officio p̄dicationis qd̄ p̄cipis: aliquādo ſaltē te mihi oſtendas ꝑ gratiā cōtemplationis. q.d. licꝫ mihi tu iniūgas officium p̄dicatiōis: nō tamē omino mihi ſubtrahas gratiā cōtemplationis. Tu dico exiſtens/ ſup mōtes bethel.i. excelſior montibus eccleſię: id eſt incōprehenſibilis etiā ꝑfectis et excelſis

Myſtice cōtemplatiuis. Myſtice. Vox eſt totius eccleſię: quę illū abȷ̄ſſe corporaliꝶ ꝛ in cęlos aſcēdiſſe pia fide tenens: ꝛ ad iudiciū reuerſurū agnoſcēs/ hocipſum petit: qꝛ tūc liberabiꝶ ab omni ſeruitute corruptiōis in libertatē glorię filioꝝ dei: vt dꝛ Ro.viȷ̄.d. Tūc etiā reliquię iſrl' ſaluę fient: Eſa.x.e. et Ro.ix.f. Dic̄ q̄: d Reuertere/ ad iudiciū/ dilecte mi: ſiquidē abȷ̄ſti in regionē longinquā accipe tibi regnū ꝛ reuerti: vt dꝛ Luc.xix.b. Et reuertēdo/ e Silis eſto capreę hinnuloꝗ ceruoꝝ.i. velociꝶ vt caprea ꝛ hinnul⁹ reuertaris. Tu dico exiſtēs/ f Sup mōtes bethel.i. ſup altitudines militiarū cęleſtiū: in quibus ē tibi iocūda ꝛ ſecura habitatio.

Moraliter Moraliter. Videns ſpōſa amore cōtēplatiōis multos dimittere vel negligere officiū p̄dicationis: ſm̄ qd̄ dꝛ Threñ.iiȷ̄.a. Paruuli petiēꝶ panē: ꝛ nō erat q̄ frāgeret eis: ꝛ oppſſi iudiciū ꝛ iuſticiā/ ꝛ nō ē q̄ faciat: Eſa.j.e. Ideo dic̄ d Reuertere dilecte mi.i. ꝑſentiā tuę ſuauitat' mihi ſbtrahe/ ne amplexuū tuoꝝ ſuauitas: ꝛ aſpect⁹ tui iocūditas me totā i ſe rapiat: ꝛ a ſollicitudine filioꝝ me oīno auocet ꝛ auertat. Tn̄ oīno nō te ſubtrahas: ſed/ e Silis eſto capreę hinnuloꝗ ceruoꝝ/ q̄ oſtendēdo ſe/ ſuos venatores ad ſe inſequēdū ꝯtrahūt. Reuertere/ inq̄/ f Sup mōtes bethel.i. ad alta cęloꝝ. Sile.j. vlt.d. Fuge dilecte mi aſſimilare capręe hinnuloꝗ ceruoꝝ ſuper mōteſ aromatū.

f uorū ſup mōntes bethel.

g h i k l

In lectulo Ca.III. meo ꝑ nocteſ q̄ſiui quē diligit aīa mea. Quęſi/

A

In lectulo meo ꝑ noctes q̄ſiui quē diligit aīa mea ꝛc. Expo. Ca.III. Vox eſt ecclię de gentibus iam credentis/ et iam conuerſę ad deum per p̄dicationē ꝛ orationē ꝑmitiuę ecclię de iudęis. Quę quātū deſideriū inueniēdi deū ante cōuerſionē ſuā habuerit/ oñdēs ait: g In lectulo meo/ iacēs.i. in carnis voluptate: quā quidā dicebāt eſſe ſūmū bonū. Vel In lectulo meo.i. in amore mūdi quieſcēs. Vel In lectulo meo.i. in ocio et q̄ete a ſtrepitu mūdi poſita/ q̄ ad philoſophoſ.i Quęſiui ducatu rōnis naturalis: k Quē diligit aīa mea/ tm̄ naturali dilectiōe pri⁹: nō ḡtuita charitate: qd̄ notaꝶ ꝑ h̄ qd̄ dic̄ Quē diligit aīa mea. Quęſiui/ iquā/ h Per nocteſ.i. ꝑ philoſophicaſ rōneſ: q̄ paꝝ aut nihil lumis hn̄t reſpectu lumis fidei: ꝑ qd̄ ſolū videꝶ de⁹ ī ꝑſenti. Vl' Per noctes.i. ꝑ creaturaſ.i. ꝑ ꝯſiderationē creaturaꝝ: q̄ in ſe ꝛ ex ſe tenebroſę ſꝶ ꝛ obſcurę/ ꝛ nihil luminis hn̄t vt nox. Vl' Per noctes.i. exiſtēs in noctib⁹ multis.ſ. peccati/ ignorātię/ dubitatiōis/ erroris/ aduerſitatis. l Quęſiui illum/ multotiēs in ſcripturis

Alit' eſt vox eccle

In lectulo ꝛc. Aliter exponiꝶ vt ſit vox tot⁹ eccleſię/ q̄ cęnaculū hꝫ ī latitudine plebiū: ꝯſiſtoriū ī rectitudine ꝑſidentiū: lectulū ſiue cubiculū ī ſecreta quiete clauſtraliū. Et ī hoc lectulo ſpōſa quęrit ſępe ſpōſū ad quieſcēdū/ ad ꝯſulendū: et nō inuenit: qꝛ quęrit viuentē cū mortuis: vt dꝛ Luc.vlt.a. Inuenit tamē ſudarium a lintheaminib⁹ ſepoſitum: ſed ſine corpore: ſicut legitur Ioh.xx.b. In clauſtris em̄ vbi ſepultura domini ſpiritualiꝶ eſt/ nō niſi ſudariū ꝛ lintheamina: id eſt habitus exterior inueniꝶ. Et ideo recte conqueriꝶ maria: Ioh.xx.a. Tulerūt dominū meū de hoc ſepulchro: ꝛ neſcio vbi poſuerūt eum. Et eccleſia dicit: g In lectulo meo: id eſt ī clauſtris: vbi maxie videbaꝶ poſſe inueniri. i Quęſiui quem diligit anima mea: quia ꝛ ipſe dedit pro me dilectam animā ſuam: vt diciꝶ Iere.xȷ̄.b. l Quęſiui illum/ multotiēs

Moraliter g In lectulo meo. Moraliꝶ exponiꝶ h̄ de lectulo cōtēplatiōis. Et notaꝶ ī his ꝟbis ſedulitas īquiſitiōis ſpōſę: et mirāda alternatio apparitionū ꝛ diſparitionū ſpōſi. Interdum enim non quęſitus/ ſe ingerit: ſępe etiaꝫ ſollicite/ ſubterfugit. Dic̄ q̄ ſpōſa ſiue fidelis aīa: g In lectulo meo: id eſt in quieto/ ſed modico cōtemplationis ocio: h Per noctes: ad litterā: quādo minus inſtant ſollicitudines exteriores: ꝛ tempus eſt aptius ad orandum ꝛ cōtemplandum. i Quęſiui/ inueſtigatiōe intellectus ad videndū et mirandum eius pulchritudinem: et deſiderio affectus ad guſtandū ꝛ ſaporandum eius dulcedinem. k Quē diligit anima mea: cuius amore langueo: Vulnerata enim charitate ego ſum. l Quęſiui illum/ gemitibus ꝛ ſuſpiriȷ̄s multiplicatis: et nō inueni. Quare? Quia per noctes etiā in lectulo: Melius enim quęriꝶ operando et citius inueniꝶ/ q̄ dormiendo. Intellectus enim bonus omnib⁹ facientibus eum. Ps.cx. Et iterum. A mandatis tuis intellexi. Et iterum. Pręceptū Ps.cxviij. domini lucidum illuminans oculos. Et iterū/ Prouerb.viȷ̄. Ps.xviij. b. Ego ſapientia in viȷ̄s iuſticię ambulo: ꝛ in medio ſemitarū iudiciȷ̄/ vt ditem diligētes me. Et iteꝝ/ Ecci.j.d. Fili concupiſcens ſapientiā/ ſerua iuſticiam: et deus prębebit illam tibi. Contra deſides et pigros ad opus igitur dicit ſponſa: In lectulo meo ꝑ noctes quęſiui quē diligit aīa mea: Et non inueni.